

An ninh thủ đô

TUYÊN TRUYỀN, HƯỚNG DẪN
PHONG TRÀO QUẦN CHÚNG
BẢO VỆ AN NINH TỔ QUỐC

Số 151
408

CHỦ NHẬT
6.3.1988

Trong dịp xuân Mậu Thìn

ĐỒNG CHÍ PHẠM HÙNG ĐẾN THĂM VÀ CHÚC TẾT CÁN BỘ, CHIẾN SĨ CAND THỦ ĐÔ

ĐỒNG CHÍ NGUYỄN THANH BÌNH CHÚC TẾT LỰC LƯỢNG BẢO VỆ AN NINH QUẬN HOÀN KIẾM, PHƯỜNG CẦU GIẤY (QUẬN BA ĐÌNH)

Trong những ngày vui xuân mới, đồng chí Phạm Hùng, Ủy viên Bộ chính trị Trung ương Đảng, Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng đã đến thăm và chúc tết cán bộ, chiến sĩ công an nhân dân thủ đô. Cùng đi, có các đồng chí Cao Đăng Chiếm, Thứ trưởng thứ nhất Bộ nội vụ; Trần Lưu Vị, phó bí thư thường trực Thành ủy. Đồng chí Phạm Tâm Long, Ủy viên Trung ương Đảng, ủy viên thường vụ thành ủy, giám đốc công an

thành phố và đông đảo cán bộ, chiến sĩ vui mừng đón đồng chí Phạm Hùng và các đồng chí cùng đi. Đồng chí Phạm Hùng biểu dương, khen ngợi những thành tích đã đạt của lực lượng CAND thủ đô. Đồng chí ân cần nhắc nhở cán bộ, chiến sĩ CAND trên cơ sở lấy dân làm gốc, gắn bó với nhân dân, vì dân phục vụ, cùng với nhân dân làm tốt việc đảm bảo an ninh trật tự, phát triển và bảo vệ sản xuất. Đồng chí nhấn mạnh

phải làm tốt hơn nữa công tác quản lý hộ khẩu, nhân khẩu, đồng thời đổi mới cơ chế, phương pháp chỉ đạo, chỉ huy, xây dựng lực lượng trong sạch, vững mạnh không để có tiêu cực nội bộ, phấn đấu đề CAND xứng đáng là lực lượng vũ trang tin cậy của đảng bộ và nhân dân thủ đô, tiêu biểu cho lực lượng công an cả nước.

Thay mặt cán bộ, chiến sĩ CAND Hà Nội, đồng chí Phạm Tâm Long kính chúc

sức khỏe đồng chí Phạm Hùng kính mến và hứa sẽ thực hiện thật tốt chỉ thị của đồng chí.

Cũng trong những ngày đón xuân mới, đồng chí Nguyễn Thanh Bình, Ủy viên Bộ chính trị, Bí thư Thành ủy đã tới thăm và chúc tết cán bộ, đảng viên, chiến sĩ công an quận Hoàn Kiếm và công an phường Cầu Giấy (quận Ba Đình). Đồng chí Nguyễn Thanh Bình ân cần thăm hỏi cán bộ, chiến sĩ, biểu

dương những cố gắng của lực lượng bảo vệ an ninh hai đơn vị. Đồng chí nhắc nhở lực lượng công an phải phối hợp tốt hơn nữa, cùng các ngành đoàn thể, dưới sự chỉ đạo toàn diện của cấp ủy, chính quyền các cấp thực hiện tốt nhiệm vụ giữ gìn an ninh trật tự, chỉ thị 07 của Thành ủy, góp phần đảm bảo cho nhân dân đón xuân an toàn, vui vẻ. Cán bộ, chiến sĩ công an hai đơn vị trên đã thực hiện tốt chỉ thị của đồng chí Bí thư Thành ủy kính mến.

Ảnh: NGỌC QUÝ

Thực hiện chỉ thị của Thành ủy, UBND và kế hoạch của Công an thành phố, cán bộ, chiến sĩ bảo vệ an ninh đã phối hợp chặt chẽ với các ngành, đoàn thể bảo vệ những ngày đầu xuân của nhân dân được vui tươi, an toàn.

Việc tuần tra, bảo vệ các đường phố, thôn, xã, cơ quan, nhà máy, xí nghiệp được thực hiện nghiêm túc. Mặc dầu lực lượng người, xe tập trung đông, nhưng trật tự công cộng, trật tự an toàn giao thông, nhất là ở các tụ điểm 7 chợ lớn, các chợ vùng giáp ranh giữa các quận, huyện được đảm bảo tốt. Công an Hoàn Kiếm, Đống Anh, Thanh Trì đã khám phá 3 vụ đầu cơ, trộm tài sản XHCN lớn, thu hồi gần 10 triệu đồng. Tệ ném pháo ra đường giảm, tuy nhiên vẫn có 2 trường hợp bị hỏng mắt, cụt ngón tay.

Công tác giáo dục tư tưởng, chăm lo đời sống được thủ trưởng các cấp quan tâm, đã động viên cán bộ, chiến sĩ làm việc với trách nhiệm cao, không quên ngày đêm, mưa rét. Các cấp chỉ huy công an thành phố tới các phòng,

Các lực lượng bảo vệ an ninh phục vụ những ngày xuân vui tươi, an toàn

quận, huyện, thị xã, thị trấn thường xuyên kiểm tra, kê cả kiểm tra chéo việc thực hiện kế hoạch 7 điểm của Công an thành phố được tiến hành nghiêm túc trước và trong những ngày xuân. Việc thăm hỏi, tặng quà các gia đình liệt sĩ, thương binh, cán bộ nghỉ hưu làm chu đáo.

Đồng chí giám đốc và các đồng chí phó giám đốc Huy Vũ, Trần An, Nguyễn Văn Tĩnh, Vũ Đình Hoàn, Nguyễn Đình Thành, Phạm Chuyên cùng các đồng chí trong các ban chỉ huy an ninh nhân dân, CSND, xây dựng lực lượng, hậu cần đã tới kiểm tra, hướng dẫn, động viên các đơn vị cơ sở hoàn thành tốt nhiệm vụ.

Ngay sau những ngày tết, các đơn vị tiếp tục cùng với các ngành, lực lượng cơ sở, duy trì công tác tuần tra, phát huy kết quả thực hiện chỉ thị 07 của Thành ủy trong những ngày giáp tết, đưa việc bảo đảm trật tự xã hội, trật tự vệ sinh công cộng, an toàn giao thông vào nền nếp, nhất là ở các nhà ga, rạp hát, chợ, bãi trừ tệ nạn cờ bạc, mê tín dị đoan, đấu tranh mạnh mẽ với các bọn tội phạm kinh tế, hình sự, ngăn chặn, xử lý kịp thời các trường hợp xây dựng, làm nhà trái phép và lấn chiếm vỉa hè, lòng đường. Lực lượng công an đường phố là một trong những binh chủng chủ công được hướng dẫn, kiểm tra thường xuyên để làm tốt nhiệm vụ ở cơ sở.

ĐẢNG BỘ CÔNG AN QUẬN BA ĐÌNH LÃNH ĐẠO TẬP TRUNG, TOÀN DIỆN VỚI TÍNH NĂNG ĐỘNG CỦA ĐẢNG VIÊN

Đại hội nhiệm kỳ vừa qua, Đảng bộ công an quận Ba Đình đã thảo luận sôi nổi hai nội dung với quyết tâm đổi mới đề nâng cao năng lực lãnh đạo của đảng bộ. Đó là vai trò lãnh đạo tập trung và toàn diện hơn của cấp ủy và tính năng động của đảng viên. Về tổ chức Đảng thì ở mỗi đơn vị công an phường có một chi bộ trực thuộc đảng bộ phường. Như vậy, nói tới đảng bộ công an quận là nói tới đảng bộ cơ quan, gồm các chi bộ ở các ban, đội thuộc cơ quan công an quận.

Nếu ở các nhiệm kỳ trước, đồng chí bí thư đoàn cơ sở là một cán bộ của ban chính trị được đảng ủy cử ra, thì nay bí thư đoàn là một đồng chí đảng ủy viên. Hoặc như trước đây công tác kiểm tra mới chỉ phân công một đồng chí đảng ủy viên theo dõi thì nay có ban kiểm tra gồm ba đồng chí, hoạt động có nền nếp và có nội dung thiết thực, không những thường xuyên kiểm tra được đảng viên chấp hành điều lệ Đảng mà còn giải quyết nhanh chóng các vụ vi phạm. Một trong những việc làm có tính đổi mới của đảng bộ là dự thảo nghị quyết của đại hội đảng bộ cơ quan lần này đã được gửi tới các chi bộ công an phường để lấy ý kiến tham gia của tất cả đảng viên công an trong quận. Việc làm này xuất phát từ mối quan hệ công tác chuyên môn, công tác cán bộ, công tác phát triển đảng v.v... như nói ở trên. Do sự đổi mới đó, nên đã có điều kiện đề nâng cao chất lượng đảng viên. Chẳng hạn như việc phân loại đảng viên hay kết nạp quần chúng vào đảng đều có sự trao đổi nhận xét giữa đảng ủy cơ quan công an quận và đảng ủy phường, giúp cho việc đánh giá đảng viên, cán bộ, được chính xác.

Một trong những nội dung đổi mới của đảng bộ công an quận Ba Đình là việc đổi mới nội dung sinh hoạt của các chi bộ theo các chuyên đề và lấy mục tiêu hoàn thành nhiệm vụ chuyên

môn đề kiểm điểm về vai trò tiên phong gương mẫu, ý thức tổ chức kỷ luật, đoàn kết nội bộ. Xin nêu ví dụ: trong công tác chống đầu cơ buôn lậu, đảng ủy đã chỉ đạo chi bộ đội cảnh sát kinh tế quán triệt mục đích, yêu cầu, kế hoạch và đợt đấu tranh này, phát động tinh thần đảng viên xung phong đảm nhiệm một số nhiệm vụ phức tạp của vụ án. Và sau đó, chi bộ đã kịp thời nêu gương một số đảng viên đã khắc phục khó khăn, tới biên giới tỉnh Lạng Sơn, Cao Bằng, bắt đúng đối tượng, kết thúc vụ án nhanh chóng, đạt chất lượng cao. Chi bộ đội cảnh sát quản lý hành chính về trật tự xã hội, có những cuộc sinh hoạt từ tổ đảng đến chi bộ, chi ủy đề thảo luận việc chấp hành tốt việc tiếp và giải quyết công tác hộ khẩu. Chi bộ đã phân công một số đảng viên có kinh nghiệm công tác, thái độ đúng mức để tiếp xúc giải quyết với dân. Ở chi bộ đội

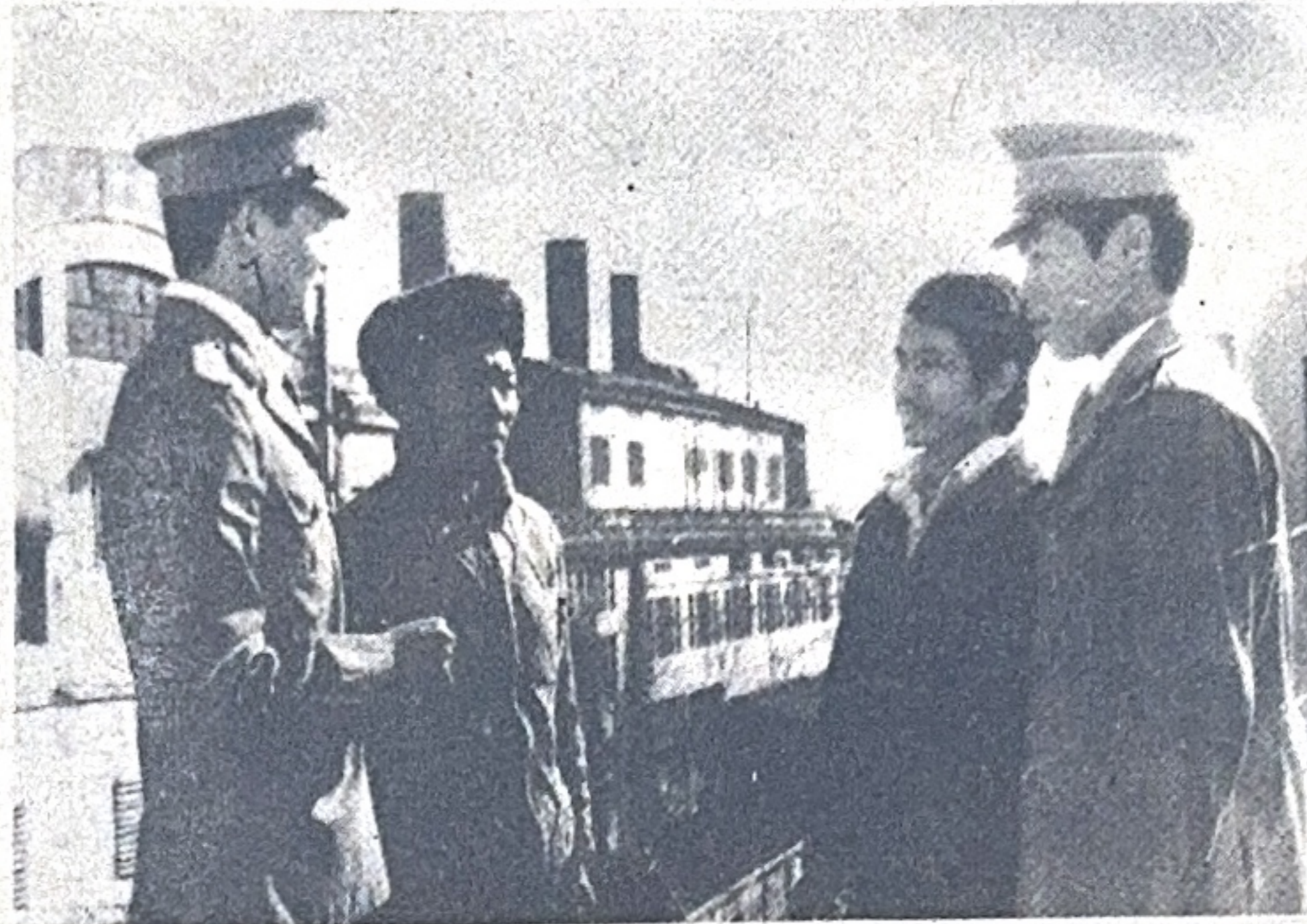
cảnh sát trật tự cũng có nhiều cuộc sinh hoạt chuyên đề như «Làm thế nào để giữ gìn trật tự công cộng, trật tự giao thông?». Một số đảng viên trước đây có thái độ không đúng mực khi làm nhiệm vụ hoặc còn né tránh, đều được đem ra chi bộ phê phán đấu tranh. Chi bộ đã cử những đảng viên có kinh nghiệm đảm nhiệm những địa bàn phức tạp.

Trong các cuộc sinh hoạt, đảng ủy yêu cầu đảng viên ở các chi bộ nhìn thẳng vào sự thật để phê bình vai trò lãnh đạo của đảng ủy và vai trò của các đồng chí đảng viên là cán bộ chỉ huy. Những ý kiến này được đảng ủy và từng cá nhân tiếp thụ nghiêm túc và có thông báo lại kết quả cho đảng viên biết.

Khi chi bộ xem xét việc chuyển đảng viên chính thức và kết nạp đảng viên mới, đều được thông báo công khai trước 15 ngày để quần chúng tham gia góp ý với chi ủy, đảng ủy.

Năm 1987, đảng bộ kết nạp được 25 đảng viên mới, đưa số đảng viên chiếm 70% tổng số cán bộ, chiến sĩ trong cơ quan công an quận. Năm 1986-1987, đảng bộ được công nhận là đảng bộ trong sạch, vững mạnh.

THẾ PHẪU

Trúc Bạch: Lá cờ đầu phong trào quần chúng bảo vệ ANTO của quận Ba Đình.

Ảnh: HẢI MY

Tên đồng chí công an là Bằng

Ngày 20-12-1987, anh Phan Hồng Nhật, cán bộ liên đoàn địa chất 10 bị cảm đột ngột. Anh chỉ kịp dựa xe đạp vào gốc cây rồi gục xuống một ghế đá ven hồ Gươm.

Vừa may, lúc đó, một đồng chí công an đã kịp thời đến và nhờ xe đưa anh tới cấp cứu ở bệnh viện hữu nghị Việt Nam-Cu-ba. Anh Nhật được bác sĩ Thu cùng đồng nghiệp cứu chữa nhiệt tình. Qua lời nói lúc mê, lúc tỉnh của bệnh nhân, đồng chí công an đã tìm mọi cách thông báo cho người nhà của anh Nhật biết. Sau đó đồng chí còn đến thăm và giao lại đầy đủ xe, hành lý cho anh.

Đến nay anh Nhật đã trở về gia đình và vô cùng biết ơn người chiến sĩ công an hết lòng vì tính mệnh của mình. Nhưng anh chỉ có thể nhớ được tên người chiến sĩ đáng quý đó là Bằng, cảnh sát làm nhiệm vụ hôm đó tại khu vực Hồ Hoàn Kiếm.

LÊ HÙNG

Liên đoàn địa chất 10 - Từ Liêm

Ứng 2,7 triệu đồng cho con buôn (?)

Lại Thị Nhân, nhân viên Cty thực phẩm Hà Nam Ninh móc nối với Nguyễn Phương Châm, nhân viên bảo vệ ở Cty dịch vụ đường sắt (Tổng cục đường sắt) tìm cách rút 2,7 triệu đồng tiền quỹ của tập thể để hùn vốn làm ăn. Thị Nhân còn cùng Dương, Thị Thanh và Lê Văn Thực lấy danh nghĩa HTX mua bán Hà Nam (thị xã Phú Lý) góp thêm 3,2 triệu đồng nữa. Bốn chúng đã đến gặp chủ nhiệm Bội và Tân, kế toán trưởng nhà khách tỉnh Cao Bằng ở số 4 phố Dã Tượng, phường Trần Hưng Đạo xin mua thuốc lá. Trong các ngày 21-1 và 5-2-1988, thị Nhân dùng giấy tờ giả mang tên Tổng kho công nghệ phẩm tỉnh Hà Nam Ninh mua 170 nghìn bao thuốc lá Điện Biên. Sa Pa mang ra thị trường tiêu thụ thu lãi 1,9 triệu đồng. Ngày 9-2-1988, thị Nhân và đồng bọn lại dùng giấy tờ giả mua thêm 70 nghìn bao thuốc lá. Đang tiêu thụ thì bị đội cảnh sát kinh tế công an quận Hoàn Kiếm bắt quả tang.

Khám nhà thị Nhân, công an còn thu được nhiều loại giấy tờ giả khác và 220 bao thuốc lá ngoại.

Tháng 12-1987, thị Nhân đã bị Tòa án quân sự quân khu 3 cảnh cáo về tội dùng giấy tờ giả để móc nối lấy cắp hàng của quân đội.

Qua vụ này, người ta thấy Cty dịch vụ đường sắt sao nhiều tiền mặt cho vay thế?

Xế chiều, trên con đường đất gồ ghề rẽ vào xã Lĩnh Nam, người ta thấy một xe bò kéo chở bao tải hàng đã lại, trước một hàng nước ở đầu làng. Chủ xe nhanh nhẹn bước vào quán và lên tiếng mời mọc:

— Có gạo ngon, bác nào mua tôi nhượng cho.

— Bao nhiêu một yến hả cậu? — Bà khách ngồi ở góc nhà hỏi.

— Các bác cứ ra ngoài này, tôi là người để dài mà.

Sau khi đồng ý giá cả, người chủ xe mà mấy bà khách nọ cũng chuyên gạo xuống vệ đường. Khi chiếc xe bò kéo định lăn bánh thì tỏ an ninh nhân dân xóm sông xuất hiện. Đồng chí trưởng công an xã hỏi giấy tờ người chủ xe. Anh ta tỏ ra lúng túng khi giải trình về số gạo đã bán và cuối cùng phải nhận là mua của một nhân viên ở cảng Phà Đen.

Tại phòng điều tra xét hỏi, trung úy Nguyễn Văn Nông mở ngăn kéo lấy lá thư và bao thuốc lá đặt lên bàn. Anh thân mật hỏi B:

— Vợ anh sắp đến ngày ở ừ rồi, sáng nay chỉ ấy đến gặp tôi. Anh đọc thư này.

Thủ phạm và ba cộng phạm

Lá thư của vợ gã có đoạn viết: «Con vài ngày nữa, chúng mình có con. Anh định đặt tên con là gì? Thật là đau khổ cho em khi nghe tin khủng khiếp này. Anh hãy thành khẩn đề hưởng lương khoan hồng, để được sớm về với em, với đứa con của chúng ta sắp ra đời». Gấp lá thư lại, đôi mắt B. thần thờ. Anh ta nói giọng như lạc đi:

— Đêm đó tôi đi đánh bạc, có mấy nghìn chuẩn bị lo cho vợ sinh nở, tối mát sạch. Sáng hôm sau đi làm, vào kho, tôi này ra ý định lấy cắp. Tôi đã móc nối với thủ kho xuất khổng 1000kg gạo đưa ra ngoài, tưởng trốn lọt nhưng không ngờ...

Thủ kho T. được mời đến trụ sở công an. Bước đầu, T. khai báo nghiêm túc nhận hết những hành vi tội lỗi nhưng hai giờ sau T. lại chối và giả vờ ốm. Qua các chứng cứ điều tra của trình sát kết hợp với giáo dục, cuối cùng, T. khai: «Hôm ấy, bọn anh B. rủ tôi đi ăn bún chả. Ăn xong họ bàn với tôi là xuất phiếu khống lấy gạo bán ra ngoài và được chia 2000 đồng. Lúc mới bị bắt tôi đã khai hết nhưng sau đó tôi lại chối ngay vì sợ bị trả thù».

T. được trả về làm việc bình thường. Gần một tháng trôi qua, các trình sát đã rà soát, xác định được Long là một trong những đầu mối chuyên tiêu thụ gạo và vật tư ở cảng tuần ra. Trình sát còn biết thêm cách đây mấy ngày trong lần va chạm buôn bán, Long đã đánh một người khách hàng bị thương. Ban chỉ huy phòng cảnh sát giao thông đường thủy quyết định bắt Long với lý do trên. Khi hỏi lý do đánh người, Long tỏ ra bình tĩnh, nhưng hỏi về việc chứa chấp tiêu thụ của gian thì Long lúng túng. Long còn khai thêm vài người nữa, cũng đã nhiều lần mua bán tài sản khác nữa bị lấy cắp.

Được Long giới thiệu, một cô gái đến tìm gặp Hải và đi uống rượu về. Hải hỏi: — Cô gặp ai à, có việc gì vậy?

— Em là người nhà của anh Long. Anh Long bảo đã có mối, anh chuẩn bị giao hàng — Vừa nói, cô gái vừa đưa cho Hải một mảnh giấy nhỏ. Xem xong, Hải mừng ra mặt và nói nhỏ: «9 giờ mai nhận 2 xe».

8h, những xe tải vào lấy hàng, nối đuôi nhau, bấm còi inh ỏi. Từng đoàn xe bò kéo lọc cọc lên dốc. Mùa này Cảng như rộng thêm ra. Đúng hẹn, cô gái đứng đợi ở công cảng. Hơn 9 giờ mới thấy Hải dẫn đoàn xe bò kéo rời khu vực kho. Nửa tiếng sau, họ đã có mặt ở «điểm hẹn».

Nói thêm về một cộng phạm. Đó là Tr. Một chiều mưa cô Tr. được «người ta» mời đi ăn ở quán đặc sản, mới đầu cô từ chối, nhưng họ cứ kéo đi bằng được. Ngồi lai rai đến gần tối, có vài người mà hết hơn chục ngàn. Lần khác biết Tr. thích học thêm cắt may, họ bỏ tiền nhờ người đến tận nhà cô để truyền nghề. Vài ngày sau, Hải trực tiếp gặp bảo cô viết phiếu xuất khổng 3,5 tấn gạo. Trót đã mắc câu, Tr. làm liều.

MẠNH THẮNG

Ai đến phường phố Huế (quận Hai Bà Trưng) đều thấy đây là phường chợ. Phường có diện tích 1km²; hình thành theo ba khu vực, cả 3 khu vực này xen kẽ giữa khu vực dân cư và khu vực chợ. Khu vực dân cư Nguyễn Công Trứ có một chợ đúng nghĩa chợ ngoài ra còn có chợ xanh, chợ tạp phẩm, người mua bán hàng ngày tới hàng vạn. Từ ngã tư phố Nguyễn Công Trứ đến ngã tư Đại Cồ Việt là nơi buôn bán phụ tùng xe đạp, xe máy, quần áo và hàng công nghệ phẩm, có «tụ điểm» bán đồng hồ, mũ cối, quần áo, xe đạp, khu vực phố Thịnh Yên, Trần Cao Vân, phố 332, 339, Yên Bái 1, 2, 3 có tới 1500 hộ kinh doanh hàng chục mặt hàng. Đã gọi là chợ thì nhất định phải ồn ào, lộn xộn, mất trật tự, nhất là ở khu vực phố Thịnh Yên, Trần Cao Vân, những người Hà Nội và các tỉnh vẫn gọi là chợ Trời. Sự lộn xộn, mất trật tự ở đây đã có

câu «Chợ Trời» có trời dưới». Thực tế, bao nhiêu năm nay, qua bao nhiêu cuộc vận động sắp xếp, cải tạo chợ trời này vẫn cứ lộn xộn, mất trật tự. Vào chợ Trời là người ta nghĩ ngay tới sự lộn xộn, mất trật tự, sự gây lộn, đánh nhau...

Không thể để mãi tình trạng đó kéo dài. Đầu năm 1987, dưới sự chỉ đạo của công an thành phố đề ra mới công tác, tập trung chỉ đạo dứt điểm những «điểm nóng» của địa bàn quận, Ban chỉ huy công an quận tập trung chỉ đạo công tác của công an phường phố Huế, chuyên đổi một số cán bộ, chiến sĩ, điều về một cán bộ trẻ vốn là một trinh sát hình sự, về làm trưởng công an phường.

Một năm qua, công an phường đã làm được gì và có những điều gì mới? Đó là câu hỏi chúng tôi đặt ra với đồng chí Hoàng Thuý, trưởng công an phường. Đồng chí Thuý nói vui với chúng tôi: Khi biết

rằng mình đang dậm chân tại chỗ, thì mình phải biết do nguyên nhân nào? Chúng tôi đã tìm và xác định tình trạng chung ở đây là do chưa biết cách sắp xếp nơi buôn bán, còn hữu khuynh, chưa phối hợp đồng bộ với các ngành, công an thụ động chạy theo giải quyết các vụ việc đã xảy ra. Xác định những mặt yếu kém đó ban chỉ huy công an trình bày với đảng ủy và chính quyền phường có kế hoạch giải quyết từng điểm một, do vậy bắt buộc phải đổi mới công tác khi giải quyết công việc làm sao tạo điều kiện sắp xếp cho

họ thuận lợi trong buôn bán, chấp hành nghiêm các quy định về giữ gìn trật tự vệ sinh, đóng thuế, thấy rõ việc buôn gian bán lận lừa đảo, tiêu thụ của ăn cắp, hàng giả là phạm pháp, làm sao cho nó đúng với cái tên của nó: «Chợ Hòa Bình», xóa bỏ cái tên chợ Trời với bao ấn tượng xấu của mọi người Hà Nội. Chính quyền phường phối hợp với ban quản lý chợ, sắp xếp lại theo 14 ngành hàng với trên 3200 hộ buôn bán có đăng ký kinh doanh. Các cửa hàng ở mặt phố đều có giá để xe đạp của khách, đỡ cảnh ngồn ngàng, công an phường kiên quyết tập trung xóa bỏ 3 tụ điểm bán mũ cối (gần 50 tên phần lớn có tiền án, tiền sự) về buôn bán đồng hồ buôn bán kiểu vắt vai quần áo. Riêng nơi mua bán xe đạp thì được sắp xếp vào nơi quy định. Ở khu vực này cũng sắp xếp có trật tự, xe loại nào ra loại ấy, nội riêng, ngoại riêng, cũ riêng, mới riêng,

ai không bán đúng nơi quy định bị xử lý nhất là loại xe già (xe cộc). Cũng do việc sắp xếp đúng nơi quy định, công an đã nhanh chóng tìm ra nhiều xe bị mất cắp. Bây giờ khách khắp nơi có đến khu chợ Hòa Bình mọi người thấy gọn hơn nhiều. Nỗi lo nơm nớp bị gây lộn, bị mất cắp lừa đảo đã giảm. Điều đáng nói thêm ở đây là từ việc sắp xếp lại các ngành hàng chợ có trật tự, thuận tiện, công an phường đã góp phần đưa mức thuế chỉ thu được khoảng 400000 đồng lên 3 triệu rưỡi đồng hàng tháng.

Năm 1987, công an phường phố Huế do có đổi mới lề lối, biện pháp công tác trên các mặt trấn áp phòng ngừa tội phạm, xây dựng phong trào quần chúng bảo vệ an ninh Tô quốc đều đạt hiệu quả cao, công an phường đã được đề nghị cấp trên công nhận là đơn vị Quyết thắng.

VŨ THỊ MỸ

ANH «CÁN BỘ TỒ CHỨC» TRONG TẬP ẢNH CỦA CÔNG AN

Một hôm sang chơi nhà ông Hòa cùng phố, bà Hoàn nói với cậu con trai:

—Đạo, vào đây mẹ bảo.

Đang lúi húi sửa xe đạp ở sân, nghe mẹ gọi, Đạo dừng tay nói với vào:

—Mẹ bảo gì con?

—Vào đây. Vào đây con—Bà giục. Khi Đạo vào bà nói:—Có người xin cho con đi lao động ở nước ngoài, con có đi không?

—Ai xin cho con, hả mẹ?

—Đi được hay không còn phải làm đơn đã chứ, bây giờ mày phải làm cho tao cái đơn và cái lý lịch, đề mai đem đến cho người ta. Đạo năm nay đã 20 tuổi, cậu ta đang làm ở tổ hợp tác.

Hôm ấy, sang nhà ông Hòa chơi, bà thấy ông Hòa và một anh trạc tuổi 40, đang chăm chú xem những con vẹt, họa mi và bình phẩm, nhận xét. Ông bà Hòa giới thiệu với bà anh ta tên là Định, cán bộ tổ chức của công ty X. Nghe nói đến cán bộ tổ chức, bà sốt sắng trình bày hoàn cảnh của mình và nhờ Định giúp cho con bà.

Nghe bà nói, Định gật đầu thông cảm:

—Nếu bác đồng ý thì cháu xin cho em nó đi lao động hợp tác ở nước ngoài.

Bà Hoàn phấn chấn hẳn.

Thấy bà sốt sắng với cái tin đó, Định nói thêm:

—Nếu em nó có thích đi, bác nói với nó làm cho cháu cái đơn và lý lịch, chiều mai đưa đến cơ quan cháu.

Nghe anh ta hẹn thế, bà Hoàn hồi hả về nhà, giục con viết nhanh đề sớ mai bà ra phường xin chứng thực, đem đến cho đúng hẹn.

Chiều hôm sau, hỏi thăm mãi, bà mới đến được công ty X. Thoáng thấy bóng bà đi vào công ty, Định đã đi ra cổng.

—Chào chú, tối cứ lo không gặp chú. Phải hỏi thăm mấy bận mới đến được đây.

—Bác đã làm xong các giấy cháu dặn chưa?

—Đủ đây chú—Vừa nói, bà vừa đưa cho Định—Tôi phải báo cháu nó viết ngay, phường chứng thực rồi.

Định xem qua rồi nói:

—Tạm thời thế này đã bác ạ, bây giờ cháu vào trình bày với mấy ông lãnh đạo, có gì chiều mai, cháu báo kết quả.

Hôm sau y hẹn, bà Hoàn được Định thông báo:

—Hôm qua, cháu đã làm việc với mấy ông lãnh đạo, tình hình khó khăn đấy, bác ạ. Chỉ tiêu có 11 mà đã có trên 30 đơn.

Mặt bà Hoàn thoáng buồn:

—Thì chú là cán bộ tổ chức, chú cố gắng giúp cháu, mẹ con tôi không quên ơn cháu.

—Nói thực với bác là phải chạy chọt, lo lót qua nhiều cửa, bác ạ. Đồng tiền đi trước là đồng tiền khôn, lót qua các cửa ấy đâu phải dễ.

Kính nghiệm của nhiều lần đi xin việc cho con, bà cũng thừa biết. Họ gây khó khăn đề với vịnh của dứt lót nên bà không lạ gì cách nói của Định:

—Thế chú cho biết tôi phải «lo» cái gì cho họ?

—Trước mắt, họ đòi cháu đưa 2 chỉ vàng và 20000 đồng, thừa thiếu tính sau. Nếu thừa cháu xin trả bác.

Nghe đến 2 chỉ, và 20000 nghìn đồng, bà tần ngần. Như đọc được ý nghĩ của bà, Định nói:

—Nếu có khó khăn thì thôi, bác ạ, đề đợt khác cháu xin cho. Đợt này gấp quá, chỉ hai tháng nữa là lên đường.

—Số tiền ấy nhiều quá, chú ạ—Bà Hoàn ngần ngại.

—Với ta thì lớn thật, nhưng sang bên ấy chỉ vài kilô hàng gửi về là thừa sức.

—Thôi thì tôi cố lo cho cháu vậy.

—Có gì chiều ngày kia, xin bác đem đến đây. Nếu không được thì cháu thay xuất khác.

Bà Hoàn vừa hy vọng, vừa lo. Hy vọng vì họ nhận tiền thì họ phải lo cho mình, con bà sẽ được đi. Ai chứ chú Định này trông người cũng phúc hậu, nói năng lễ phép, lại là cán bộ tổ chức thì chắc chắn lắm. Bà cũng lo vì số tiền quá lớn. Ngay tối ấy, bà đến nhà cô con gái cả, yêu cầu con giúp đỡ. Nghe mẹ nói, cô lưỡng lự:

—Mẹ nên cẩn thận, con sợ họ lừa đảo, tiền mất, tật mang.

—Không, con không phải lo, chú ta là người quen của ông Hòa, mẹ đã đến tận cơ quan. Ai chứ, chú này không là người gian dối đâu.

Thương mẹ, thương em, cô con gái đã đưa chiếc nhẫn 2 chỉ. Hôm sau, bà đi rút tiền tiết kiệm, bán mấy thứ trong nhà mới kiếm đủ 20000đ. Nhận tiền, Định nói với bà:

—Bác yên tâm, thế nào em nó cũng đi đợt này. Anh ta bảo phải thêm một số giấy tờ bà phải làm tiếp. Hấn còn dặn:

—Bác phải giữ kín đấy, không người ta lại bị tị nạnh. Có người lên sân bay rồi mà còn bị kiện làm hỏng cả chuyến đi.

Về nhà, bà lại giục con làm ngay các thứ giấy tờ mà Định bảo. Mỗi lần làm xong loại gì bà lại đưa đến cho Định hỏi hấn ngày nào đi. Mỗi lần bà đến kèm bao thuốc lá đầu lọc, lúc còn kèm theo chai rượu, gói bánh. Định nhận với vẻ ái ngại:

—Bác vẽ chuyện ra làm gì, lo là lo cho người ta, chứ cháu...

—Trăm sự nhờ chú, chú xem cháu nó như con cháu trong nhà, chú giúp cho, mẹ con tôi đội ơn chú nhiều.

—Bác cứ yên tâm.

Hơn một tháng sau, Định đến nhà bà Hoàn với bộ mặt vui vẻ:

—Anh ta vô vào vai Đạo.

—Cháu bị các thứ đi. Hai tuần nữa là «bay». Định sách đã duyệt xong, bây giờ chỉ làm một số thủ tục cuối cùng nữa thôi.

Định nói với bà Hoàn:

—Cứ đến báo tin vui cho bác và em là mọi thủ tục coi như ổn, 2 tuần nữa là bay.

Đề làm các thủ tục cuối cùng thì bác lo cho 30000 đồng nữa đề cháu đem cho họ.

—Phải lo thêm tiền nữa hả chú?

—Cháu biết bác khó khăn, nhưng đã có thì cố cho xong, cháu thương em cháu mới giúp, chứ nhiều người nhờ cháu, cháu cũng mà. Vài ba chục ngàn ở mình là to chứ sang bên ấy có đáng là bao nhiêu. Nếu được thì ngày kia bác đem đến cho cháu ở cơ quan—Vừa nói, Định vừa đứng dậy mặc dù bà Hoàn nặng nề mời ở lại ăn cơm.

Chiều hôm ấy, cô con gái thứ hai của bà Hoàn vừa đi làm về đã thấy mẹ chờ ở cổng. Nghe bà kể lại, chị băn khoăn. Hoàn cảnh của chị, chồng đi bộ đội, kinh tế eo hẹp, không dư dật gì. Nhưng không muốn mẹ bị thất vọng, chị chạy vội mới đủ 30000 đồng đưa chome.

Khi bà đến công ty X, đưa tiền cho Định, thì Định đã đón ở cổng. Nhận tiền xong, hẳn nói như đang đóng cợt:

—Tuần sau, cháu đưa quyết định đề em nó lên đường tại nhà bác.

Suốt trong hai tuần, mẹ con bà Hoàn sống trong không khí vui vẻ, chờ đợi. Rồi ngày Định hẹn cũng qua đi. Sự thất thỏm lo âu trùm đến, bà chạy sang nhà ông Hòa hỏi:

—Ông ơi, chú Định là người quen của ông đấy à?

—Định nào nhỉ?—Ông Hòa hỏi lại.

—Chú Định hôm trước đứng xem chim ông nuôi ấy.

—À, à—Ông Hòa nhớ lại rồi lắc đầu:—

Đâu có. Anh ta là khách qua đường vào xem chim. Khi tôi hỏi làm việc ở đâu, anh ta nói làm ở phòng tổ chức công ty X. Tôi hỏi một số người quen ở công ty ấy thì anh ta trả lời đầu ra đấy, biết rất tường tận, chú có quen thân gì tôi đâu. Có chuyện gì thế, bà?

—Không, không có chuyện gì ạ—bà Hoàn chối không dám nói sự thật rồi làm lùi ra về.

Hôm sau bà tức tốc đến công ty X. Khi hỏi Định là cán bộ tổ chức thì được trả lời phòng tổ chức công ty không có ai tên là Định cả. Tưởng là bà nhầm, họ còn gọi người tên là Định làm phòng kế hoạch và một người khác cũng tên là Định làm ở phòng vật tư lêng gáp, bà đều lắc đầu. Biết là bà bị lừa, ông phó giám đốc sau, khi nghe bà kể lại, nói:

—Bà bị kẻ gian lừa rồi. Bà phải đến công an ngay.

Ông phó giám đốc còn cử đồng chí phó phòng tổ chức đi cùng bà đến công an phường.

Nghe bà kể hình dạng, giọng nói của Định, các đồng chí công an đưa một số ảnh cho bà nhận dạng. Không phải tìm kiếm lâu, bà nhận ra ngay ảnh Định. Tay bà run run chỉ tấm hình, lắp bắp:

—Chính, chính thằng này đây!

Hai tuần sau, Định bị sa lưới pháp luật. Hấn nguyên là cán bộ tổ chức của nhà máy Đ, bị sa thải vì ăn hối lộ. Nhưng tính nết thế ấy, hẳn vẫn không chịu cải tà quy chính. Bằng cách lúc đóng vai cán bộ công ty này, lúc là cán bộ của nhà máy nọ, Định đã lừa nhiều người có nhu cầu xin việc cho mình hoặc cho con em.

LÊ QUANG

Sau chuyện cô dâu út trốn nhà

TRONG sự hình thành nguồn mỹ cảm đầu tiên của con người có lẽ màu sắc chiếm địa vị quan trọng nhất. Mỗi lần gặp lại cái sắc màu của riêng mình ấy, người ta bỗng nao nao nhớ đến một cái gì sâu thẳm. Nói đến màu sắc thì phải nói đến ánh sáng, đến thời gian... với tôi, màu hồng cánh sen gây ấn tượng mạnh nhất, nhất là vào trưa giêng, hai, ánh sáng bàng bạc khắp đất trời.

... Bầu trời trưa mỏng hai tét như được quét một lượt mỏng nước sơn trắng sáng, khiến cho gương mặt của dây phở nghèo ấy như tươi tỉnh ra. Những góc chết của mái hiên, đầu hồi của những ngôi nhà cao thấp, thụt thò, mới ư đều bị xóa đi mất hết cả. Phở này đã ba lần đổi tên. Bây giờ phở mang tên một người phụ nữ nổi tiếng cách đây hai trăm năm. Năm nay, tôi đến nhà ông Nguyễn chúc tết gia đình ông, tôi cũng mới quen từ hôm «tết ông Công» đến nay mà thôi!

Số là cách đây hơn tuần nhật, quen lệ trước khi về nhà, tôi tạt vào một hàng bán trà chén. Ở đây, tôi thường gặp

mấy ông cán bộ trên năm mươi, rất hợp chuyện. Thực ra là mấy ông tướng trốn việc nhà, đợi vợ con làm xong cơm nước, mình về đến nơi là vừa, được vợ con hầu cho. Hôm ấy, chúng tôi vẫn quen bàn đến chuyện của cả nước, của thế giới. Ấu cũng là cái tạt của một thế hệ.

Một ông già bán báo đi ngang qua quán nhỏ, rao to «Báo đây! Báo đây... báo có bài nói một gia đình nọ đề của lại cho con, báo đây... Ba anh em trai tranh của đâm chém nhau đề...». Ông bán báo đi rồi, nhưng cái ông đề lại, lại làm cho năm chúng tôi luận rất nhiều về ba anh em nhà nọ. Đề của cho con cũng không quý bằng đề lại cho con cái đạo làm người. Vừa lúc có hai thanh niên bước vào, dáng lầu lầu. Anh chàng có bộ ria mép báo nhà hàng:

— Xin hai «lược» thánh và bốn «phụ» tay! Rồi hai người mang bốn gói nem chua và hai chén rượu trắng vào một góc. Họ vừa nhấm nháp vừa kể tiếp câu chuyện từ ngoài đường mang vào. Nghe được một lúc, tôi thủng câu chuyện. Chuyện khá cảm động về sáu anh em nhà nọ... Trong năm người cao tuổi chúng tôi thì có người nghiên cứu văn học dân gian, người bảo vệ thuần phong mỹ tục, kẻ làm thương nghiệp yêu văn học. Còn tôi thì biên tập sách văn học hiện đại. Cũng do nghề nghiệp mà chúng tôi rất nhạy cảm về cái trình độ, về những tính cách. Nếu lúc này, chuyện ba anh em nhà nọ đâm chém nhau vì của làm cho tình cảm chúng tôi như hun nóng lên, việc sáu anh em nhà kia cự mang nhau lại khiến cho chúng tôi nghe lòng mình dịu lại. Có thể chứ! Chẳng nhẽ lại hồng kiêu hết rồi sao?

Thấy chúng tôi quan tâm đến việc này, một cậu nói:

— Chắc các chú là người «giết giêng, giết báo»—Cậu ta bắt chước giọng đàng trong—Mời các chú đến nhà ông bà Trịnh Văn Nguyễn ở phố X.

Thế rồi các cậu ấy đi. Hôm sau tôi đến phố ấy. Trưa cuối năm phố vắng. Tôi hỏi thăm một em bé. Đứa bé lắc đầu tỏ ý không biết. Đến lúc này tôi mới hay mình sơ ý. Tìm nhà trong phố mà không hỏi số thì rất khó. Vừa lúc có một cụ già trong một chiếc cổng vòm mái cong rêu phủ đi ra. Tôi hỏi nhà ông Nguyễn, ông lão ngẫm nghĩ một lúc rồi cười:

— À! Nhà bà Cả. Nhà kia kia, nhà có

cái ban công trồng chậu hoa giấy màu cánh sen.

Tôi đến nơi hỏi dân đường vào nhà thì người gọi là chị Cả, kẻ gọi là bác Cả. Cuối cùng, tôi tìm được nhà. Nhưng bà ấy đi vắng. Ông chồng bà vừa nghe tôi tự giới thiệu thì mặt mày rộ rỡ hẳn lên, và kể công này là của vợ ông mà ông gọi là vợ Cả. «Vợ ra tên Cả là tên của bà nhà ta?» — Tôi hỏi, và ông Nguyễn trả lời: — Không phải thế, tên vợ Cả nhà tôi là Nguyễn Hạnh Hương. Tên Cả thoát đầu là do các cô em dâu gọi một cách mến yêu và kính trọng... Rồi không ai nhớ tên thật của bà Cả, ngay cả tôi là con dâu lòng mà cũng không được gọi là Cả mà chỉ gọi cái tên quái nổi của mình mà thôi. Cái gì cũng là do cái thói quen thôi anh ạ, kể cả tình yêu và sự căm thù. Chính vợ Cả nhà tôi đã tạo cho các cô em dâu của mình cái thói quen, coi giang san nhà chồng là của mình. Riêng cô út mới về vài năm nay chưa đi vào gia pháp nhà tôi. Do đó xảy ra vụ việc đã khiến cho anh tìm đến nhà tôi—Lặng đi một lúc chừng như để chọn cách nói gọn và đủ ý nhất, ông lại tiếp:— Số là ông cụ, bà cụ tôi lúc sắp về với gia tiên đều có dặn lại một điều mà con cháu phải tuân theo: năm anh em chúng tôi đã yên bề gia thất. Riêng chú thứ sáu cần phải được sự bù trừ của các ông anh ruột và các bà chị dâu. Chú nọ bị bại liệt teo chân trái phải đi nạng. Vì thế, chú nó còn có tên là Sáu Thọt. Sau đó, chúng tôi góp thêm tiền cộng với số ít tài sản của cha mẹ để lại tậu cho đứa em bất hạnh của mình một căn nhà ở phố ngoài đô, nhà bé thôi. Việc này vợ cả nhà tôi chủ động nêu ra và lo liệu tất cả. Nhờ có nhà cửa, chú nó cũng lấy được vợ. Việc này cũng do vợ Cả nhà tôi lo liệu tất cả. Người đầu cả làm gương, các cô em dâu khác noi theo, khuyên chồng làm việc tốt trong nhà. Con cái nhìn vào đó mà bắt chước, xây dựng cái gia phong có lẽ nghĩa, phép tắc. Con cháu nhà tôi trên ra trên, dưới ra dưới. Ở ngoài làm ông nọ, bà kia, nhưng đã về nhà là rất nền nếp, nhường nhịn, yêu thương nhau, nhờ vậy mà tôi cũng được thơm lây. Giàu vì bạn sang vì vợ mà lại.

Ông Nguyễn dừng lại mỉm cười như để tự thưởng mình vừa nói một câu ý

vi. Rồi ông họ khai một HTX của phường ở thành phố Minh ở nhà, có đầu tư cho chú Sáu nó bán căn nhà cũ căn nhà trệt. Số tiền này, con lên hai trốn đi đầu tư lại buôn chỉ khóa trái căn nhà Gia Lâm. Tình cờ một hôm ở cạnh nhà tôi bắt gặp, nhà vợ Cả nhà tôi, tức thì xách đi mời các chú, các thím, cả thờ cha mẹ và nói:

— Ông anh đầu lòng con út rút bỏ nhà đi bán, con chú Hai, chú Ba và chú Đạp, xe máy đến đón chú Sáu. Giấy rách phải giữ lấy đuôi nay gia đạo vẫn giữ theo thể để con em mình đi học được. Đói no, anh em đừng rời còn nêu gương cho ta. Chị nói thế là hết. Chú nọ nào?

Năm ông tuổi trên một phép cùng nói:

— Thưa chị Cả. Cháu em theo lời chị Cả.

Bốn giờ sau, người con về nhà bà Cả, được đề nghị giữa nhà. Thoạt đầu cậu cười, sau đó là khóc nước mắt đầu.

Ông Nguyễn cứ chừng chừng lại uống ngụm nước.

— Vợ Cả nhà tôi cũng dùng dùng nỗi giận. Các em giận dùng dùng, yêu cầu bắt cô dâu út về trị cho. Đó vợ Cả tôi đến công bố báo sự việc. Năm hôm sau được cô dâu út cho gia đình với nhau sau tết.

Cũng vì vậy mà tết năm đó tuổi nhà ông Nguyễn, cô dâu cả nhà họ Trịnh. Họ có ấy là con gái họ Lê. Vua Chúa Trịnh Nguyễn phân tranh, còn đau lòng đất nước, Nguyễn cũng vào lửa tuây sự, toàn việc lớn.

— Đề rồi anh xem rồi, đại đồng tứ hải giai huynh đệ, tộc nào cũng giống nhau thì (Xem tiếp trang 7)

NGÀY 26 tháng Chạp năm Giáp Thân (1284); thái tử Trần Nam Vương Thoát Hoan rập rập tiến quân qua biên giới. Từ các điểm tập trung quân, y chia làm hai cánh quân lớn tiến vào Đại Việt.

Cánh quân thứ nhất do vạn hộ hầu Bôn-kha-đa và chiêu thảo A-thâm vượt Khâu Ôn tiến sang. Cánh quân thứ hai do tướng chỉ huy quân túc vệ Xa-tác-tai và vạn hộ hầu Lý Bang Hiến từ Lộc Bình tiến qua Lộc Châu đánh thẳng xuống miền Sơn Động.

Đại quân của Thoát Hoan cùng Bình Chương A-ric Kha-ya tiến gấp theo cánh phía đông.

Tướng giữ cửa ải Khả Ly là Đỗ Vỹ và Đỗ Hựu thúc quân ra cản giặc, rồi lui về đóng cửa quan liêu giữ. Quân Nguyên phá cửa ải bắt được hai tướng và đem chém tế cờ. Quân Nguyên thừa thắng tiến đến Bản Động và chém chết tướng quân Tân Sầm rồi tiến xuống phía Nội Bàng.

Cánh quân phía tây từ Khâu Ôn, qua ải Pha-Lũy, tiến thẳng đến Chi Lăng.

Bấy giờ Hưng Đạo Vương đưa quân lên trấn giữ ở cửa ải Nội Bàng. Quân Nguyên sầm sập tới, dựng lều hạ trại. Trần Nam Vương cử người dụ Hưng Đạo Vương đầu hàng, nhưng kẻ sang dụ,

bị gọt tóc và thích lên trán hai chữ «Sát Thát» rồi đưa trả về. Thoát Hoan tức giận, hạ lệnh cho đại quân ở ặt tấn công từ nhiều mặt.

Quân Trần ra sức chống trả. Trên mặt đất, tiếng ngựa hí, tiếng đao thương xô sát, tiếng hô hét chém giết từ mờ đất đến tận non trưa. Quân Nguyên chia nhau chọc thủng phòng tuyến và lần xả vào đánh vỡ từng mảng quân Trần. Chúng chia làm sáu mũi, cố tiến thật nhanh vào nội địa.

Thoát Hoan thiết lập một đội thuyền mạnh, cũng theo dòng sông Nhật Đức (sông Thương) tiến thẳng vào căn cứ thủy quân của Hưng Đạo Vương ở Vạn Kiếp.

Quốc công tiết chế một mặt ra sức ngăn giặc, một mặt cho tạo thế trận phòng thủ phía sau, cố chặn không cho giặc tiến thẳng về kinh đô...

Trận quyết chiến ở Nội Bàng, quân ta lợi dụng vào các bãi lau sậy, phục binh chờ thuyền giặc kéo đến thì hợp vây mà đánh. Nhưng giặc lại lấy quân bộ, theo đường núi tiến thẳng xuống Lục Đầu và giao chiến với quân của Hưng Đạo Vương ở đây. Quân thủy ở mạn trên, thấy quân dưới không lên ứng cứu cũng tự rút lui. Thuyền giặc lại chiếm ưu thế, xuôi thẳng về Vạn Kiếp phối hợp cùng quân bộ...

Thế giặc như nước tràn qua đống vỡ, khó bề ngăn cản nổi...

Hưng Đạo Vương chỉ huy các đạo quân bản bộ giao chiến với giặc đầy một ngày, chặn bước tiến của giặc từng chặng núi, từng khúc sông. Cánh quân của Lý Bang

Họ từ thân tôi đòi, có sức vóc tài lạ hơn người nên được Vương yêu và cất nhắc. Dã Tượng có sức địch muôn người, giỏi cầm kích. Bởi võ nghệ cao cường lại có sức

vương đến; tất không đời thuyền!

Hưng Đạo Vương cho phái, liền cử thẳng huy chính mã đi. Bấy giờ trên, kỵ binh của giặc chỉ

Trận đánh ngày xuân

Hiển, Xa-tác-tai, mặc dù hơn hẳn về quân sĩ, tiến rất chậm chạp...

Cuối cùng chúng cũng đánh tan được các đạo quân phòng thủ của nhà Trần, tiến gần sát đến Vạn Kiếp.

Cho đến chiều tối, biết không thể giữ được Nội Bàng, Hưng Đạo Vương giục ngựa cùng gia nô là Dã Tượng và vài chục quân hộ vệ, đi xuống Vạn Kiếp. Đến ngã ba gần Bãi Tân, gặp đường nhỏ, có người sợ giặc đuổi kịp, để bề nguy hiểm, bèn rẽ đường khác mà không đi theo đường sông lớn về Vạn Kiếp.

Hưng Đạo Vương còn đang trừ trừ, Dã Tượng biết ý nói:

— Chắc Đại vương chưa biết Yết Kiêu được lệnh đón, khi có biến có còn đợi chờ hẹn hay không chứ gì?

Hưng Đạo Vương nói:

— Ta lo chính là điều ấy. Hưng Đạo Vương có những gia tướng khá tin cậy: Dã Tượng, Yết Kiêu, Nguyễn Chế Nghĩa, Nguyễn Địa Lô,

khỏe như voi nên Đại vương đặt tên cho là Dã Tượng. Yết Kiêu xuất thân từ nghề chài lưới, rất giỏi bơi lội, có tài thủy chiến... Cả hai luôn được ở bên mình chủ tướng đề đề sai phái. Biết thế giặc cực mạnh, lại lấy Vạn Kiếp làm hướng chính đề tấn công, phương lược của nhà Trần không chủ trương dốc toàn lực mà sống mái một trận, mà là kẻ làm yếu dần sinh lực địch, ngăn cách không cho cánh quân của Thoát Hoan ở mạn bắc và cánh quân Toa Đô ở mạn nam hội sự được với nhau; thừa cơ sẽ tiêu diệt chúng... Do đó, trước khi rút về Vạn Kiếp, Hưng Đạo Vương có hẹn với Yết Kiêu: cầm thuyền khỏe, có tay chèo mạnh, cùng một đạo quân nhỏ chờ mình ở đây.

cách Hưng Đạo Vương chỉ vài ba dặm, sức ngựa nhanh. Tướng tiên phong Xa-tác-tai muốn lập cọc cắm gươm thần đốc các kỵ gắng sức rượt đuổi! Hình rất nguy cấp.

Thầy trò Hưng Đạo Vương kịp đến Bãi Tân thì thấy Yết Kiêu vẫn cầm thuyền chờ đó. Thấy đúng thuyền Trần, Yết Kiêu cho thuyền đến, đón Hưng Đạo Vương lên, rồi nương sông nhanh về Vạn Kiếp.

Cầm kích trước nghĩa của người cận vệ trung tâm Vương buột miệng than rằng: «Cái gì đề chim hồng hộc tít trời xanh khác hẳn chim xoàng? Đó chẳng là hàng lông cánh hay sao?»

Quân sĩ trên thuyền thấy đều xúc cảm, càng chèo hơn trước.

Đoàn thuyền tiến theo Bạch Đằng ra thẳng biên Đông...

Thấy cha chống cự với giặc, Nội Bàng có chiều thất các con trai của Hưng

Trực ban đêm xuân

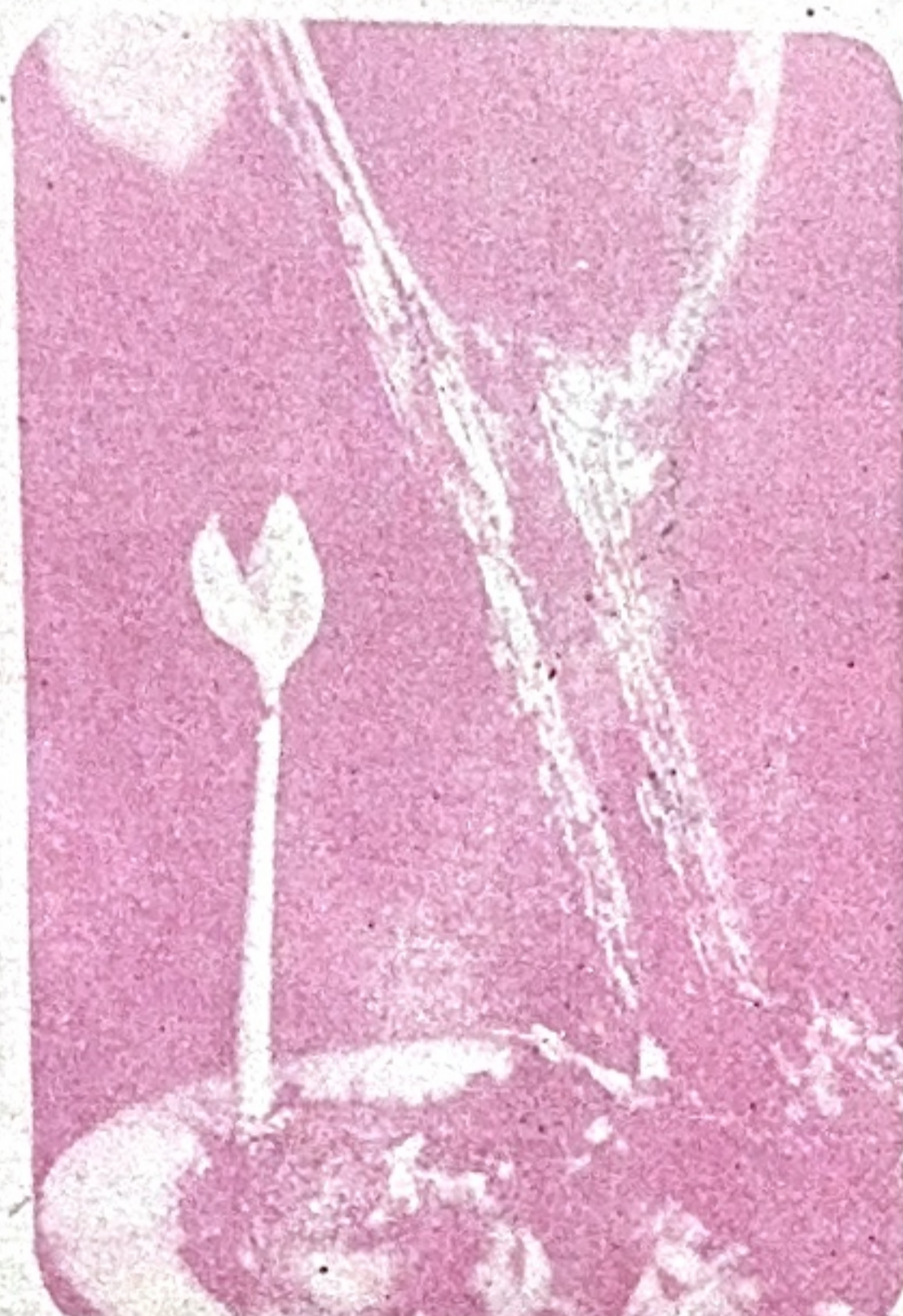
HAI đầu phố thoáng lặng im
 Bất ngờ pháo nổ vang lên bất ngờ
 Lặng nghe giây phút mơ hồ
 Đón đưa cũ, mới, năm vừa bàn giao

Tự dung nhấm cánh hoa đào
 Làn môi như chạm khẽ vào mùa xuân
 Mùa xuân. Ồ, lại mùa xuân
 Nhen lên một chút, bằng khoảng cho người...

Anh em xuống phố cả rồi
 Nên chỉ chông chênh ghế ngồi trực ban
 Đồng đội ơi! Cái lo toan
 Ba ngày tết một dáng xuân vẹn tròn

Giò xuân nhi nhảnh qua đường
 Lây vui, tờ lịch treo tường đung đưa
 Mấy cô gái trải giao thừa
 Hái chùm lộc, mắt ai vừa cảm giao

HOÀNG HẠNH THU

Mầm xanh Ảnh: VIỆT HÙNG

LÃO Bồng xoa xoa đôi bàn tay gầy đét
 khô khốc và khoai trá ngấm mồm
 cổ thịnh soạn. Đã từng ăn mòn bát, mòn
 đĩa thiên hạ nên lão rất thạo trong cái
 «khoản» chế biến các món ăn. Mồm cơm
 rượu hôm nay là tự tay lão nấu nướng,
 chứ mự vợ và mấy đứa con lão thì
 đoảng hết chỗ nói, không sào
 nấu món gì cho ra hồn. Nghiêng mấy đĩa
 tiết canh vịt đặc quánh, ráo chân, lão
 hài lòng gọi với xuống bếp:

—Bà đã chuẩn bị món dưa cay chưa?
 Hôm nay là phải cho cái nước chắc vào
 đấy. Vợ lão lật đật, tất tưởi lo các yêu
 cầu của ông chồng già cay nghiệt.

Khách ăn rào rào, chỉ một loáng, mồm
 cổ vơi quá nửa. Hai chai rượu trắng hết
 veo. Lúc ấy, lão Bồng mới vào chuyện:

—Chỗ quen biết, tôi cứ nói thật với
 chú, giá cả những thứ ấy tuy có cao
 hơn thật, nhưng tìm được người mua
 đâu phải dễ. Và lại, nhiều như thế để
 trong nhà liệu có an toàn không?

—Việc bán chắc lời lãi ra sao, tôi
 không cần biết. Ông đùa tí cho vui, chứ
 người như ông làm gì đến nỗi để hàng
 họ trong nhà lâu không bán được. Mà
 thôi, chuyện đấy cho qua đi, giờ bàn cụ
 thể, ông có thể lấy được tất cả những
 thứ hàng ấy không? Và điều này quan trọng
 hơn: Đêm nào chúng ta sẽ làm việc ấy,
 làm như thế nào? Ông nói tấp lự đi.

Lão Bồng ra chiều nghĩ ngợi, đoạn nói
 thông thả:

—Tôi định thế này: Việc của chú, chú
 cứ làm cho gọn, còn việc của chúng tôi,
 chúng tôi lo. Hai thằng con
 «trời đánh thánh vật» của tôi
 sẽ làm mọi chuyện êm ro. Sau đó thì sẽ
 thế này...

Lão hạ thấp giọng, đôi mắt của lão ánh
 lên vẻ ranh ma như mỗi khi lão bàn đến
 chuyện «làm ăn» một «phi vụ» nào đấy.

Vụ trộm tài sản XHCN trong kho vật
 tư ở Cty xây dựng nhà ở nhanh chóng
 lan truyền. Ngay trong đêm xảy ra vụ
 trộm, khi người bảo vệ lên công an báo,
 tổ công tác công an phường Thịnh Quang
 (quận Đống Đa) đã khẩn trương triển
 khai phương án điều tra. Tại hiện trường
 công an phường thu được chiếc khóa đã
 bị cửa đứt, một chiếc bao tải ướt sũng
 và những vỏ bao tải được rải xuống nền
 nhà. Kho bị «dọn» gần như «sạch sẽ» tất
 cả 21 chủng loại hàng. Công an phường
 thu thập ngay nhiều nguồn tin có liên
 quan đến vụ án. Việc xác
 định đối tượng gây án được làm khẩn
 trương. Thủ kho Minh không giấu được
 vẻ hốt hoảng khi được chứng kiến cảnh
 trống trơn của gian kho, chỉ trình bày
 những việc đã làm trong ngày, lời khai
 của thủ kho Minh và quan hệ của anh
 được làm rõ, công an phường kết luận
 chỉ không có gì liên quan đến vụ án. Các
 đồng chí công an phát hiện hai người
 làm hợp đồng là Dũng và Thắng có nhiều
 biểu hiện nghi vấn liên quan đến vụ án.

Trước đây ít lâu, họ đã có lần bị cán bộ
 phụ trách đội bắt quả tang khi mang xi-
 măng ăn cắp đi tiêu thụ. Họ bị cảnh cáo
 nhưng vẫn chưa có biểu hiện tiến bộ.
 Trước khi vụ trộm xảy ra vài hôm, có
 người gặp Thắng và Dũng trong một
 quán nước đang thì thầm to nhỏ với
 một người có dáng to đạ. Người này
 trước đây là công nhân trong Cty. Tổ
 công tác được cử đi xác minh về Dũng
 và Thắng, được các đồng chí phụ trách
 đội cho biết: Hai ngày trước khi vụ án
 xảy ra, Thắng được cử đi cùng tổ thợ
 sắt đến làm ở một công trình tại Cầu
 Giát và Thắng có đi làm đều trong hai
 ngày đó. Riêng Dũng, hai ngày trước
 vụ trộm không đến làm việc. Một số
 công nhân cùng tổ sản xuất của Dũng
 cho biết Dũng chơi bạc bị thua, gia đình
 cho biết Dũng đi đâu từ sáng hôm qua

CHUYỆN «NỘI CÔNG»

chưa về. Như vậy thời gian Dũng vắng
 nhà chính là thời gian xảy ra vụ trộm.
 Tìm hiểu các mối quan hệ của Dũng,
 nhất là một vài điểm Dũng thường đến
 đánh bạc, tổ công tác được biết có một
 ô bạc bị công an phường P. bắt đêm hôm
 trước. Đến công an phường P. các chiến
 sĩ công an gặp Dũng đang ngồi cùng ghế
 các đương sự khác.

Cả hai đầu mối Dũng và Thắng đều
 được loại khỏi diện điều tra.

Thượng úy Phạm Văn Tàu, trưởng
 công an phường Thịnh Quang xem xét
 kỹ lời ghi trong đơn báo của người bảo
 vệ. Anh chú đến hai điểm không hợp lý
 mà Quang—người bảo vệ—đã nêu ra.
 Đó là việc Quang khai trong ca trực
 từ 23 giờ đến 3 giờ anh tá đã ngủ quên.
 Điều này có vấn đề vì từ phòng bảo vệ
 đến đây nhà kho không xa nhau là mấy,
 hơn nữa những thứ tài sản bị mất đều
 là những vật nặng, dễ gây tiếng động.
 Một người ngủ bình thường cũng có thể
 phát hiện ra, huống chi người làm nhiệm
 vụ bảo vệ chắc phải phần xạ nhạy hơn.
 Điều thứ hai là trong cả đêm đó, có
 hai ca trực, nhưng tại sao chỉ có một
 mình Quang làm nhiệm vụ.

Còn người bảo vệ thứ hai? Có điều gì
 không rõ ràng trong việc này? Hoặc, ở
 Quang, hoặc ở người bảo vệ vắng mặt kia.

Khi tổ công tác gặp người bảo vệ
 cùng đêm trực với Quang là Sáng, các
 anh được biết đêm ấy Quang nói với
 Sáng để Quang trực giúp vì thông cảm
 với Sáng: thanh niên chưa vợ phải
 «tung tẩy» một chút chứ? Sáng cho
 biết khi nghe Quang ngỏ ý như vậy,
 Sáng rất mừng.

Lời khai của Sáng không có gì mâu
 thuẫn với kết quả của việc xác minh.
 Công an phường tập trung vào đầu mối:
 người bảo vệ duy nhất đêm ấy: Nguyễn
 Văn Quang.

Tìm hiểu về Quang thấy anh ta có
 những mối quan hệ không rõ ràng, Quang
 đã hai lần cùng một số công nhân xấu
 lấy cắp nguyên vật liệu xây dựng bán
 ra ngoài. Hơn nữa, Quang chơi khá thân
 với ông Bồng ở phường Trung Liet,
 những người chuyên buôn bán, tiêu thụ
 nguyên liệu, vật tư xây dựng. Tại
 phường Trung Liet, khi hỏi về gia đình
 ông Bồng, các chiến sĩ công an được
 biết trước đó mấy hôm nhà ông Bồng có
 làm một bữa cơm rượu mời khách. Không
 ai rõ vì sao họ tổ chức bữa rượu ấy vì
 thường ngày ông ta ít khi mời ai. Bà
 bán quả vật trước cửa nhà ông ta cho
 biết bà nhận ra một người thường đến
 nhà ông này. Anh ta có dáng người tầm
 thước, nước da đen sạm. Và đặc biệt,
 tôi hôm trước có người nghe thấy tiếng
 động lịch kịch ở bên nhà ông ta.

Xác định được người đến dự bữa cơm
 rượu với ông Bồng trước đó là Quang,
 công an phường còn được cung cấp
 những nguồn tin khác, trong đó rồi lên
 có Nguyễn Văn Quang—nhân viên bảo vệ.

Khi được hỏi về những bất minh trong
 đêm xảy ra vụ trộm, Quang vẫn quanh
 co chối cãi.

Chỉ đến khi qua lời khai của người
 tiêu thụ, Quang mới nhận tội lỗi của
 mình: Y đã nhận làm «nội công» cho cha
 con ông Bồng cắt khóa, đúng như họ
 bàn bạc trong bữa rượu hôm nọ.

TRỌNG NGHĨA

Minh họa: LÊ VĂN HIệp

Vương là Hưng Võ Vương
 Trần Quốc Nghiễn, Hưng
 Nhượng Vương Trần Quốc
 Tảng, Hưng Trí Vương Trần
 Quốc-Hiện và Minh Hiến Vương
 Uất kéo quân các xứ Bàn Hà,
 Na Sầm, Trà Hương, Yên Sinh,
 Long Nhãn đến hội quân ở
 Vạn Kiếp chờ lệnh của Hưng
 Đạo Vương. Thế quân lại mạnh
 lên.

Hưng Đạo Vương dàn quân,
 chờ giặc đến.

Vương cho gọi các tướng
 đến bàn kế. Yết Kiêu, đứng
 dậy nói:

—Luyện quân hàng năm,
 dùng có một ngày. Đội dubinh
 dưới nước chúng tôi có trên
 mười anh em, kết máu anh em,
 nguyện giết giặc lập công.
 Vốn quen nghề chài cá, tôi đã
 luyện tập cho họ có sức chịu
 đựng ở dưới nước. Mùa này
 cuối năm giá lạnh, giặc chỉ
 phòng bị trên bờ, mà không
 ngờ ta dám vùng vẫy dưới vực
 sâu. Thuyền của giặc kết liên
 theo kiểu thuyền bốn càng
 Giang Đông, cứ năm, thuyền
 móc lại với nhau để dễ bề đi
 lại. Nếu ta cùng một lúc đục
 thủng cả năm, khiến nước úa
 vào, lại lợi dụng lúc đêm hôm
 khuya tối, chúng không biết
 tại họa từ đâu giội xuống, ắt
 là hoảng loạn. Ta phá được
 chiến thuyền giặc, ắt là không
 cho chúng có phương tiện để
 đánh lại với thủy quân của ta.
 Hưng Đạo Vương nghe Yết
 Kiêu nói hết, rất mừng và bảo:

—Kế ấy hay lắm, Yết Kiêu
 nên làm ngay!

Yết Kiêu hớn hờ đi ra, «về

doanh trại của mình cho gọi
 các tay bơi giỏi, khỏe mạnh
 tinh nguyện ở trong đội du
 binh đến. Kiểu cho thớt một
 con dê đực lớn, nướng chả và
 làm món tái dê, cắt tiết dê
 vào trong rượu ngon, nấu
 một nồi cháo lờ, rồi thân
 mật mời anh em cùng ngồi,
 rót rượu tràn bát, nói:

—Đêm nay đã gần, đêm trừ
 tịch. Giặc ủa tràn đóng chặt
 cả trên bãi, dưới nước, định
 nuốt chửng một vùng Vạn
 Kiếp. Ta ăn lộc của nhà Trần
 đã được gần trọn đời. Quốc
 Công Tiết Chế đãi chúng ta
 như những người thân thuộc,
 cho áo ấm, cho rượu thịt, lại
 đem Binh thư yếu lược mà mở
 mang đầu óc cho những ai
 hiếu học, có chí tiến thủ.
 dịp này ta không lập công
 thì còn đợi dịp nào nữa hở
 anh em?

Chín dũng sĩ khác đều «cung»
 rượu với Yết Kiêu thề giết
 giặc báo đền ơn tri ngộ của
 Hưng Đạo Vương.

Vào đúng đêm 30 tết, trong
 lúc quân Nguyên bắt đầu đem
 thịt cừu quay vào trong lều
 bạt và uống rượu say thì
 chợt thấy dưới trại thủy
 quân hỗn loạn, quân lính xôn
 xác. Những cụm thuyền không
 hiểu sao, không sóng gió,
 không đá ngầm, mà cứ tự thế
 mà chìm xuống. Quân sĩ bị
 chìm trong nước, kẻ ngoi gần
 đến bờ thì bị đâm chết, kẻ
 không biết bơi hoặc có biết
 thì lại vướng quần áo giáp

(Xem tiếp trang 7)

BÌNH CHỌN

MỘT sáng xuân, các đồng chí giám đốc, phó giám đốc, bí thư đảng ủy, thư ký công đoàn của 8 nhà máy, xí nghiệp—Đơn vị Quyết thắng năm 1987—gặp nhau trao đổi kinh nghiệm và bầu đơn vị cờ đầu.

Các đồng chí Nguyễn Hữu Cường, Nguyễn Ngọc Chinh là chủ tịch UBND và trưởng công an huyện chủ trì cuộc bình chọn. Một bản báo cáo thành tích ngắn gọn nêu bật các thành tích chủ yếu ở các đơn vị trên. Đó là nhà máy chế tạo máy biến thế 17 năm liền là đơn vị Quyết thắng, hai năm được suy tôn là cờ đầu của huyện Thanh Trì lưng lưng như đại thụ. Nhà máy cơ khí Giải Phóng từng nổi tiếng thành phố nhiều năm qua. Tiếp đến là các Nhà máy chế tạo thiết bị lương thực I, si-li-cát Lĩnh Nam, các Xi nghiệp bao bì xuất khẩu, đóng tàu Hà Nội, Tổng kho bách hóa Văn Điển, Công ty máy lâm nghiệp.

Một bài học thành công có tính tổng quát: cấp ủy, thủ trưởng coi việc bảo vệ mang tính pháp lệnh như kế hoạch sản xuất, lãnh đạo gương mẫu, đoàn kết, nhiều biện pháp cụ thể thiết thực, chăm lo tốt đời sống cán bộ, công nhân. Nét nổi bật là Nhà máy chế tạo thiết bị lương thực I đã toàn thành cơ bản soạn thảo tập điều lệ (Bộ luật của nhà máy) trong sản xuất và bảo vệ sản xuất.

Như vậy các hành vi tham ô, móc ngoặc, thiếu trách nhiệm v.v... đã có điều khoản ràng buộc, cứ chiều thì hành. Tất nhiên khi xử lý, người vi phạm sẽ được xem xét có lý có tình và công khai hóa, nghĩa là kết quả xử lý về chuyên môn, đảng, đoàn, đối với đối tượng mọi người đều biết, chấm dứt việc nêi hoặc đương sự «chạy chọt». Việc làm công khai, góp phần cụ thể giáo dục tinh thần làm chủ nhà máy thực sự, không chỉ là khẩu hiệu chung chung. Việc làm của Nhà máy chế tạo thiết bị lương thực I nếu được phổ biến rộng rãi chắc chắn sẽ đóng góp vào nội dung thực hiện phong trào quần chúng bảo vệ ANTO, xây dựng đơn vị an toàn tác dụng khá lớn.

Cuộc thi «tò trưởng sản xuất giỏi» với 3 nội dung: chất lượng sản phẩm, năng suất cao, an toàn, gắn danh hiệu tò an toàn với 20.000 tiền thưởng/năm của Nhà máy chế tạo biến thế là cách làm hay, vì tò an toàn là tế bào hồng hào của một cơ thể hoàn chỉnh, khỏe mạnh đến danh hiệu nhà máy an toàn đều ở trong tầm tay mọi người. Do vậy ở Nhà máy chế tạo thiết bị lương thực I, công nhân, cán bộ có mặt ở khắp mọi miền đất nước và ở cả các nước Liên Xô, Anh, Nhật, Thụy Sĩ, nhưng đều «an toàn» ở mọi góc độ.

Các đại diện công đoàn, huyện đội và hội nông dân tập thể huyện cùng với 5 đơn vị đạt danh hiệu tiên tiến là các Công ty xây dựng lâm nghiệp, Cơ khí giao thông, Rau, Vận tải lâm sản, đều thu hoạch nhiều kinh nghiệm của 8 ứng cử viên nói trên.

Làm việc một mạch 3 giờ, hai lần bỏ phiếu mới xong. Đồng chí Lê Nguyễn Phong, giám đốc Nhà máy chế tạo máy biến thế, đơn vị có số phiếu ngang nhau trong cuộc bầu lần thứ nhất siết chặt tay đồng chí giám đốc Nguyễn Đình Thư, bí thư đảng ủy Phạm Văn Võ chúc mừng và hứa sẽ cùng với các cơ quan, nhà máy, xí nghiệp của trung ương, thành phố và của huyện thi đua tiến kịp và vượt Nhà máy chế tạo thiết bị lương thực I trong năm 1988.

Một cuộc thi đua hào hứng, sôi nổi và sẽ kết thúc vào mùa xuân sau...

TRI THÀNH

QUẬN HAI BÀ TRUNG THỰC HIỆN CHỈ THỊ 07

BẢN báo cáo sơ kết thực hiện chỉ thị 07 của Thành ủy về thực hiện nếp sống văn minh, làm sạch đẹp thành phố của quận Hai Bà Trưng kết luận: « Trong bốn tháng qua, nhận thức được tầm quan trọng của cuộc vận động, phong trào đã được triển khai sâu rộng vào toàn thể nhân dân, đặc biệt là đã phối hợp chặt chẽ đồng bộ giữa các ban, ngành cùng tham gia. Đó là yếu tố cơ bản dẫn đến những kết quả đạt được». Ngay khi có chỉ thị, 80% các tổ dân phố đã họp bàn triển khai, 24 ban chỉ đạo của các phường được thành lập, gần 200 cơ quan, nhà máy, xí nghiệp đóng trong địa bàn quận cũng nhiệt liệt hưởng ứng. Mọi công việc đều có kế hoạch cụ thể và được kiểm tra. Các lực lượng chủ chốt như công an, công trình đô thị, y tế, văn hóa, thông tin...

đều nằm trong ban chỉ đạo của quận. Công tác tuyên truyền rất được quan tâm, hoạt động của 24 đài phường đều mở chuyên mục 07. Chiều thứ bảy, sáng chủ nhật còn có xe đi hướng dẫn việc thực hiện vệ sinh. Hai điểm chợ xanh Ngô Thị Nhậm, Giáp Bát và 8 chợ xanh khác được sắp xếp lại.

Là một quận có nhiều khu, xóm lao động, nhiều khu tập thể lớn như Trương Định, Tân Mai, Quỳnh Mai..., quận đã sửa chữa các nhà vệ sinh công cộng, lát đường ngõ xóm, mắc thêm đèn đường, khơi thông cống rãnh thoát nước. Đã sửa chữa 35 cái, và xây 18 hố xí công cộng, lát hơn 3000m² vỉa hè, xây 15 bể rác mới, vận động 150 cơ quan, xí nghiệp ở khu công nghiệp Minh Khai, Vĩnh Tuy đóng góp tiền mắc đèn cao áp, 10 triệu đồng thành phố cấp cho quận cũng được tập trung vào việc trên.

THẠNH PHƯƠNG

An ninh thứ 9

HỢP tác xã hóa chất Thái Hà, quận Đống Đa đã qua 29 năm xây dựng và trưởng thành. Hợp tác xã luôn hoàn thành vượt mức kế hoạch và đã được nhận nhiều phần thưởng cao quý của liên hợp tác xã trung ương và thành phố; 20 năm là đơn vị xuất sắc cấp quận và thành phố, năm 1985 được Nhà nước tặng huân chương Lao động hạng 3, năm 1986 được UBND thành phố tặng lá cờ đầu của ngành hóa chất và 2 năm liền (1985—1986) là đơn vị dẫn đầu trong phong trào quần chúng bảo vệ ANTO khối tiểu thủ công nghiệp quận.

LIÊN TIẾP DẪN ĐẦU

Có được thành tích trên, trước hết phải nói tới sự đoàn kết nhất trí từ ban chủ nhiệm đến cán bộ, xã viên coi HTX như một gia đình. Mọi người đều xác định và tin tưởng vào thành quả lao động, động viên nhau đầy mạnh sản xuất, không ngừng ổn định và cải thiện đời sống. Qua 29 năm sản xuất, xây dựng và bảo vệ sản xuất, HTX đã tự khẳng định mình. Đi lên bằng cách làm ăn nghiêm túc, nghiêm trọng nội bộ và nghiêm túc với bên ngoài, thể hiện trong cách tổ chức phân công công việc hợp lý trong các khâu sản xuất và hưởng thụ công bằng, công khai. Ban chủ nhiệm đã xếp lại bậc lương cho những lao động chính, lao động nặng nhọc, áp dụng chế độ khoán thưởng như thưởng 25% cho phân xưởng si-li-cát, mặc dù số người sản xuất chỉ đủ cho 3 lò, nhưng các xã viên đã nhận sản xuất 4 lò, vẫn đảm bảo số lượng, chất lượng

đồng thời còn vượt định mức 12 mẻ hàng, tiết kiệm 18 tấn than. Để tăng nguồn thu nhập, HTX còn mở thêm một số mặt hàng mới như phát phát can-xi, tale công nghiệp, tale tinh chế, phân rôm. Nghiêm túc đối với bên ngoài là đảm bảo chất lượng hàng, chống mọi hành vi móc ngoặc, trộm cắp, ăn bớt vật tư, nguyên liệu. Nguyên liệu để sản xuất si-li-cát là mặt hàng dễ tiêu thụ trên thị trường bên ngoài như than, soda... Mỗi năm HTX phải nhập từ 5000 đến 6000 tấn vật tư, mỗi ngày chuyên chở mới đảm bảo nguyên liệu cho sản xuất. Do đó đi đôi với việc thúc đẩy kinh doanh sản xuất, công tác bảo vệ sản xuất rất được coi trọng. Năm 1987, HTX vận chuyển 2000 tấn than kíp-lê từ Quảng Ninh về không để xảy ra chuyên tiêu cực, hao hụt. Soda là nguyên liệu nhập từ nước ngoài cũng

Ảnh:
NGỌC
QUÝ

được bảo vệ với các qui định, nội qui nghiêm ngặt. Năm 1987 vừa qua HTX đã xây dựng 750m tường rào bảo vệ bãi than, mắc thêm đèn chiếu sáng. Hệ thống kho tàng được sắp xếp, bảo quản, có thực hiện chế độ 2 khóa, thường xuyên tuần tra và liên kết đảm bảo an ninh trật tự với công an phường Phương Liệt và Công ty vật tư, cửa hàng phụ tùng xe ô-tô, xe máy... Nhờ chủ động trong công tác phòng ngừa kết hợp với tuyên truyền giáo dục trong xã viên nên trong năm qua, HTX đã hạn chế thấp nhất mức độ hao hụt vật tư, nguyên liệu, giảm 20% so với năm 1986.

Năm 1987, HTX hóa chất Thái Hà đã hoàn thành chỉ tiêu kế hoạch trước thời hạn đồng thời vẫn là lá cờ đầu trong phong trào quần chúng bảo vệ ANTO khối tiểu thủ công nghiệp của quận năm thứ ba.

BÍCH THỦY

CHUYỆN CẢNH GIÁC

SÁNG hôm ấy, Cường vừa dừng xe trước công ty điện tử thì nghe có tiếng gọi:

— Anh Cường!

Một cô gái xinh xắn mỉm cười đi đến, tự giới thiệu:

— Em là Thúy, nhân viên ở cửa hàng bách hóa Kim Lai có chút việc muốn nhờ anh.

— Việc gì vậy em?

— Gia đình em có chiếc máy thu hình màu bị hỏng. Được biết anh là kỹ sư giỏi, em muốn nhờ anh chữa cho.

— Sao em lại biết anh?

— Dạ, anh nổi tiếng thế ai chẳng biết! Cường cho xe chạy về phía phố Huế.

Khi xe chạy tới một quán giải khát ở đường Đại Cồ Việt, cô gái nói với Cường:

— Mời anh vào đây uống nước, em có cô bạn chờ ở trong này.

Chiếc xe máy dừng lại. Thúy dẫn Cường vào quán và giới thiệu anh với một cô gái tên là Huyền đã ngồi sẵn từ lúc nào. Huyền lịch sự mời Cường ngồi và đẩy tách cà-phê nâu đã pha sẵn về phía anh.

Uống cà-phê xong, Cường nờ máy chờ Thúy đi tiếp. Xe chạy được vài phút, Cường thấy trong người khó chịu, mắt nặng trĩu. Anh vội cho xe dừng lại.

— Anh làm sao thế? — Vừa hỏi Thúy vừa nắm lấy tay Cường.

— Anh thấy chóng mặt quá!

— Có lẽ anh bị cảm rồi.

Cô gái đỡ Cường xuống xe, dìu anh vào một quán nước gần đó và nói với bà chủ quán:

TIẾNG GỌI CỦA CÔ GÁI

— Bác làm ơn cho bạn cháu ngồi nhờ. Nhìn khuôn mặt tái xanh của Cường, bà chủ quán giục:

— Ấy chết, phải đưa anh ấy vào bệnh viện kéo khẩn.

— Dạ, vâng! Cháu nhờ bác trông giùm, để cháu ra gọi xích-lô. — Vừa nói, cô gái vừa lên xe, nổ máy và lao vút.

Mười lăm phút sau, không thấy cô gái quay lại, hết hoảng, bà chủ quán nhờ mấy người hàng xóm đưa ông khách lạ vào bệnh viện. Qua xét nghiệm, các bác sĩ phát hiện bệnh nhân bị đầu độc bằng một thứ thuốc liều cao.

Ngày hôm sau, sức khỏe của Cường dần bình phục. Anh đến báo cơ quan công an. Nghiên cứu kỹ tình tiết sự việc, thượng úy đội trưởng Hoàng Văn Đường cùng hai trinh sát Dương Văn Giáp và Phùng Đức Hữu thuộc phòng cảnh sát hình sự, công an thành phố đề ra phương án truy tìm tên tội phạm.

Được nhân dân giúp đỡ, các anh đã phát hiện hai tên Nguyễn Thị Thu và Đỗ Thị Lương có nhiều đặc điểm giống lời kể của anh Cường. Truy đây, Thu là thợ may ở phố Tây Sơn, chuyên buôn bán vải, nhưng mãi chơi bồi, tiền vốn hết, Thu bỏ nhà đi lang thang và đến ở nhờ nhà Lương và hàng ngày cùng lên chợ trời buôn bán phụ tùng xe máy và cao hơn là dùng thuốc mê để chiếm đoạt tài sản người khác.

TRẦN THẮNG

MỘT tin vui được truyền đi khắp các phòng ban, phân xưởng của Nhà máy chế tạo thiết bị lạnh: Nhà máy đã hoàn thành kế hoạch năm 1987 trước 5 ngày. Đây là năm thứ 18 nhà máy liên tục hoàn thành vượt mức kế hoạch sản xuất. Kết quả đó đã khẳng định sức vươn lên vững chắc của nhà máy. Là một trong những đơn vị mũi nhọn của ngành công nghiệp thủ công, đã góp phần phục vụ tốt nhu cầu trong nước, nhất là lĩnh vực xuất khẩu sang nước bạn Lào. Tại các triển lãm thành tựu kỹ thuật kinh tế toàn quốc, nhà máy đã được tặng 4 huy chương vàng cho các sản phẩm như máy nóng lạnh 4AV80, 2AD150... Đến nay, nhà máy đã thực hiện được 10/16 đề tài tiến bộ kỹ thuật cấp thành phố theo chương trình máy lạnh 01-02, tám cán bộ kỹ thuật và quản lý được Tổng công đoàn trao tặng bằng «Lao động sáng tạo», có 38 sáng kiến đã và đang được đưa vào sản xuất, góp phần nâng cao năng suất lao động và hiệu quả kinh tế như lò đúc gang, trục ô đúc, máy ép thủy lực... Nhờ đó, chất lượng sản phẩm của nhà máy ngày được nâng cao và đã củng cố, giữ được tín nhiệm đối với khách hàng.

Cùng với bề dày thành tích trong sản xuất, phong trào quần chúng bảo vệ ANTO ở nhà máy đã có chiều sâu. Đồng chí Đặng

DẪN ĐẦU CÁC NHÀ MÁY XI NGHIỆP

Văn Sơn, trưởng phòng bảo vệ của nhà máy cho biết: Để làm tốt công tác bảo vệ, nhà máy lấy phương châm phòng ngừa là cơ bản, lấy chương trình phối hợp hành động 4 lực lượng làm nội dung chính, đồng thời kết hợp chặt chẽ với công an phường Cát Linh giữ gìn an ninh trật tự trong và ngoài khu vực nhà máy.

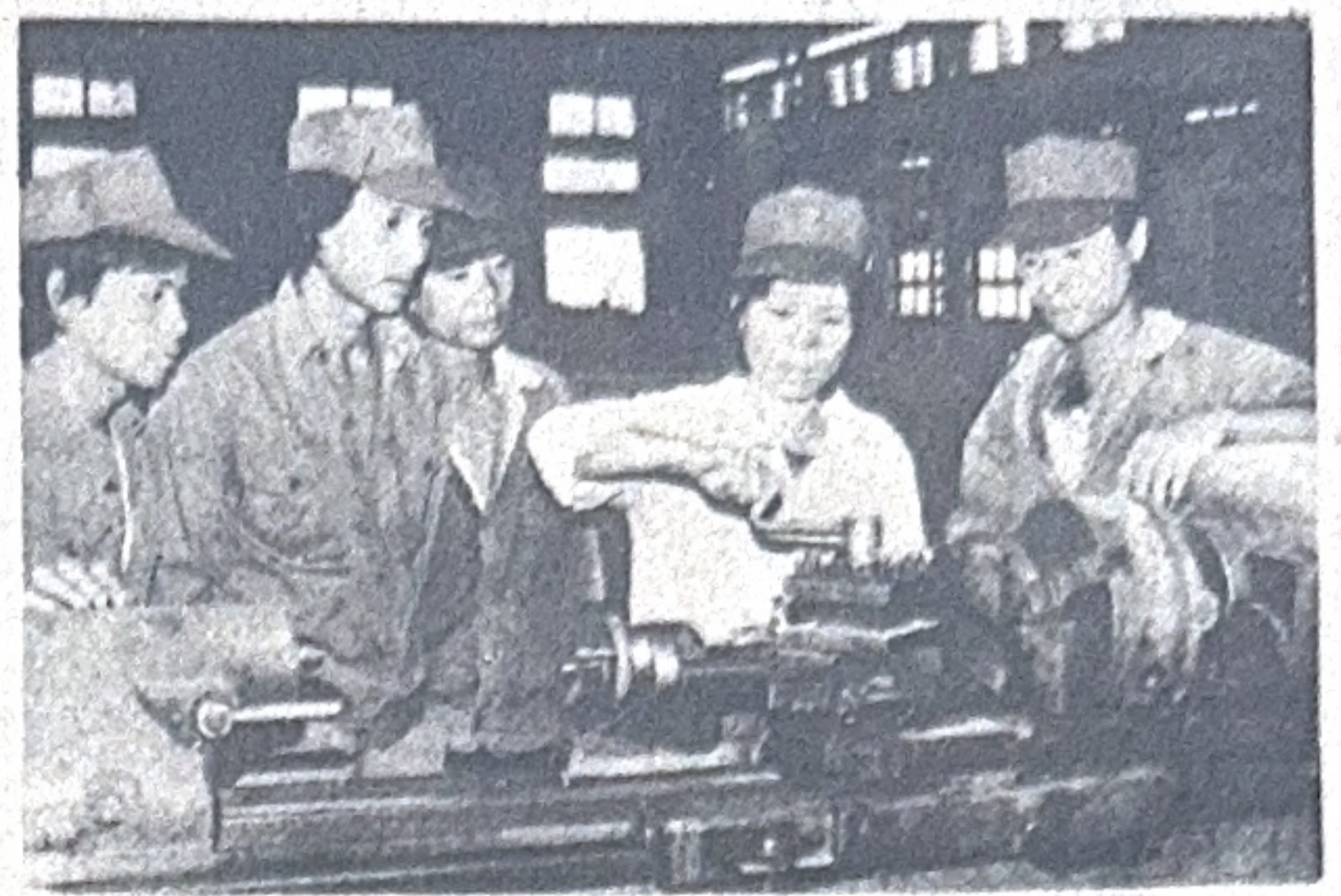
Trên cơ sở thực hiện nghiêm túc nội quy, quy chế quản lý vật tư, quản lý lao động, quy định giao nhận vật tư giữa các đơn vị sản xuất với các ca bảo vệ đã hạn chế các vi phạm sai, các hiện tượng tham ô, móc ngoặc. Nhà máy cũng đã nâng cấp một số kho thành phòng, nhất là kho kim loại màu, thực hiện nghiêm chế độ giao ban, khóa và niêm phong hằng ngày.

Ở phân xưởng định, trước đây do ý thức trách nhiệm, tinh thần làm chủ của một số công nhân, cán bộ chưa cao, nhân tố tích cực chưa được phát huy nên còn xảy ra tình trạng mất mát.

Ban giám đốc đã phát động công nhân cán bộ tham gia xây dựng đơn vị về các mặt quản lý, các phòng ban, phân xưởng tự xây dựng nội quy, quy chế về các mặt sản xuất, bảo vệ tài sản. Lãnh đạo nhà máy còn kiện toàn số cán bộ, cải tiến chế độ tiền lương, tiền thưởng, nhờ đó, ở phân xưởng định đã có những chuyển biến rõ rệt. Mức tiêu hao vật tư trước đây qui định từ 5 đến 6%, nay còn 3% và xuống tới 2 hoặc 1,8%. Phân xưởng định trở thành một trong những phân xưởng điển hình của nhà máy.

Nét mới trong việc thực hiện phối hợp bốn lực lượng ở nhà máy là ban giám đốc cũng là một thành viên chủ chốt trong bốn lực lượng, bởi vì nội dung hoạt động nhằm thực hiện đúng chính sách, các quy chế, nội quy. Công đoàn, đoàn thanh niên đã giáo dục các đoàn viên không vi phạm vật tư, tài sản, tiết kiệm vật tư; trong khâu quản lý không nghỉ không có lý do, không đi muộn, về sớm, đảm bảo an toàn lao động, chấm dứt tệ đánh cờ bạc, số đề. Lực lượng bảo vệ chuyên trách thường xuyên duy trì và đẩy mạnh phong trào thi đua «giữ trật tự, giữ chất lượng, ca trực an toàn».

Lực lượng bảo vệ chuyên trách đã đề xuất với ban giám đốc 3 quy chế quản lý: quy chế quản lý kho, tang, vật tư, tài sản của

Vào nghề.

Ảnh: ĐỨC HIỀN

phòng cung tiêu, quy chế trách nhiệm quản lý từ tổ đến phân xưởng, phòng ban, quy chế về công tác bảo vệ nội bộ. Những năm trước, nhà máy thường xuyên tăng cường 3 đồng chí tự vệ và 1 cán bộ kết hợp với bảo vệ tuần tra, bảo vệ nhà máy ban đêm. Lực lượng bảo vệ nhà máy đã tự đảm bảo an toàn nhà máy đề rút số cán bộ, chiến sĩ trên, tiết kiệm cho nhà máy 20000 đồng tiền bồi dưỡng và 3000 công nghỉ bù.

Nhà máy thường xuyên cùng công an phường Cát Linh duy trì tuần tra ban đêm, giáo dục số thanh thiếu niên xấu hay lên vào trộm cắp sắt thép. Lực lượng bảo vệ nhà máy đã cùng công an phường tới các gia đình chung quanh

nhắc nhở mọi người giúp đỡ bảo vệ tài sản của nhà máy và xử lý một số gia đình lấy cắp năng lượng điện. Ngoài ra lực lượng bảo vệ còn tham gia các buổi sinh hoạt với tổ dân phố giúp nhà máy đề giúp nhau giữ gìn an ninh trật tự nhà máy và địa bàn phường.

Do có nhiều thành tích trong sản xuất và các mặt công tác khác, nhà máy đã được Nhà nước tặng thưởng hai huân chương Lao động hạng ba, 1 huân chương Lao động hạng hai.

Năm 1987, nhà máy được các đơn vị bạn suy tôn là đơn vị dẫn đầu trong phong trào quần chúng bảo vệ ANTO của quận Đống Đa khối nhà máy, xí nghiệp.

NGUYỄN BÌNH

Trận đánh ngày xuân

(Tiếp theo trang 5)

trụ mà chết... Đêm hôm ấy, quân Nguyên mất 15 thuyền, thiệt hại hơn trăm quân sĩ và một tùy tướng.

Sáng hôm sau quân Nguyên vừa cất tước lên, xé thịt, nhồm nhồm được đôi ba miếng thì lại thấy tiếng quân sĩ kêu thét lên từ phía thủy trại:

—Thuyền đắm! Thuyền lại đắm!

Cảnh cũ đêm trước nay lại hiện rõ giữa ban ngày. Thêm mười chiếc thuyền nữa bị đắm và gần bảy mươi lính chiến trên mặt nước vừa người Mông vừa người Tống bị chìm xuống đáy sông làm mỗi cho cá!

Thoát Hoan và Xa-tát-tai tức đến nỗi ruột gan. Xa-tát-tai ngậm sai một đội thuyền nhỏ, dùng sẵn những chiếc chài có buộc những lưỡi câu sắc, nếu có thủy tặc thì ủa ra nhất loạt bủa lưới vây bắt!

Yết Kiêu và chín anh em trong đội du binh dưới nước, mãi với chiến công, không biết giặc đề phòng, chiều mong một tết lại dẫn nhau đi đục thuyền. Chẳng dè địch đã biết trước. Vừa thấy tiếng quân sĩ kêu lên: «Giặc nước!» «Giặc nước!», Xa-tát-tai đã cho lính tung thuyền ra, quăng chài xuống. Anh em khôn ngoan núp dưới gầm thuyền nên thoát. Chỉ có Yết Kiêu, phải đi sang phía bờ kia, truyền mẹo cho cánh du binh nước bên ấy, thì dính luôn vào lưới quăng của giặc.

Quân Nguyên hò nhau kéo Yết Kiêu lên bờ, gỡ lưới câu và búng lưới ra, trối lại, dẫn đến cho Thoát Hoan và Xa-tát-tai. Thoát Hoan thấy

Yết Kiêu thân hình vạm vỡ, rấn rấn, mắt đen và sáng, tóc dài có buộc dây kim tuyến biết là một võ tướng của Trần Quốc Tuấn, liền kéo ghế mời ngồi, rồi sai lính lấy quần áo ấm cho mặc. Quân Nguyên bấy giờ mới thực sự được ăn uống ngon lành. Thoát Hoan đem đến cho Yết Kiêu một vò rượu và một tảng thịt nướng, cời trối và ngồi cùng ăn. Thoát Hoan hỏi:

—Nhà người họ tên là gì?
—Tôi là Yết Kiêu, là gia nô của Quốc Công Tiết Chế Hưng Đại Vương.

—Quân lực ở Vạn Kiếp hiện nay có gì đáng sợ?

—Nói là đáng sợ thì cái gì cũng đáng sợ cả. Mặt đất có thành cao, hào sâu, hầm chông bẫy đá! Dưới nước, nơi hiểm yếu có lưới sắt giăng, có đội phóng lao trên bờ túc trực. Một ngọn lao phóng ra có thể xuyên thủng bụng một thân đại tướng trên thuyền. Đó là chưa kể đến bảy voi thiện chiến hàng trăm con, nếu quân các ông sa vào trận voi phục thì sẽ bị quần xéo, giày nát. Ngàn quân kỵ cực giỏi của Mông Cổ cũng không chống cự nổi với voi trận đâu!

Thoát Hoan thấy Yết Kiêu bị bắt không chút sợ sệt, ăn uống đàng hoàng, lại khinh thường cả cái chết, trong bụng muốn thu nạp, liền hỏi:

—Người lặn giỏi như nhà người có bao nhiêu?

Yết Kiêu trả lời:

—Tôi là kẻ vụng về nên mới bị bắt. Hiện nay đội quân đục thuyền dưới nước có đến hàng trăm người.

Thoát Hoan nửa tin nửa ngờ, lại hỏi:

—Người có giúp ta đi bắt cái toán «giặc đục thuyền» ấy được không?

—Họ ở chung với nhau ở một con ngòi, khoảng trưa và tối mới họp nhau một lần. Đi trưa sẽ lộ. Nếu thái tử tin tôi, đến chiều tối, tôi sẽ dẫn đi bắt chúng!

Chiều hôm sau, Thoát Hoan cho Lý Bang Hiến dẫn một đạo thuyền chiến gồm mười chiếc hùng dũng đi theo Yết Kiêu để chop bắt đạo quân đục thuyền của Hưng Đạo Vương!

Yết Kiêu dẫn giặc lên cách xa trại khoảng nửa dặm, đứng ở đầu thuyền, Lý Bang Hiến cho hai tên hộ sĩ người Mông đứng kèm sát bên cạnh, Y cũng nắm sẵn cung tên đứng luôn cạnh đó, sợ Yết Kiêu có quỷ kế gì sẽ ứng phó! Yết Kiêu không nói không rằng, cứ mặc chúng dẫn đi. Cờ cho đến cạnh một bãi sậy dày, Yết Kiêu mới lấy tay xia vào mắt hai tên hộ sĩ, rồi nhảy úm xuống nước, lặn đi đàng nào mất. Lý Bang Hiến tản đội hình ra, chờ Yết Kiêu nhô lên thì bắn hoặc lấy câu liêm móc lên. Nhưng chờ mãi không thấy gì! Chợt lại thấy tiếng ai ở bên bờ sậy gọi vọng xuống:

—Lý Bang Hiến! Ta cảm ơn quân tướng người đã cho ta ăn uống no say lại sai đại tướng đưa về tận nhà! Ta đi đây!...

Nói rồi giơ tay lên vẫy vẫy, chế nhạo. Lý Bang Hiến giận sôi sùng sục, quát mắt tướng đứng sạ mí, giương cung, phỏng mang trợn má, bắn theo một mũi tên.

Chỉ thấy tiếng cười vang vọng lại bên bờ sậy kín dội vang trên sóng nước!

NGÔ VĂN PHÚ

(Tiếp theo trang 4)

vị gì nữa. Mỗi dân tộc phải có một bản sắc riêng. Dân tộc tự góp vào của chung nhân loại một nét riêng của mình; phụ nữ Việt Nam có đức tính chăm lo giảng dạy nhà chồng như của chính nhà cha mẹ đẻ của mình vậy. Ca dao tục ngữ các cụ mình xưa để lại bao nhiêu câu hay về điều này.

Ông Nguyễn bỗng dừng lại. Tôi phát hiện ra gương mặt ông tự nhiên trở nên hồng hào một cách khác thường. Thở ra chậu hoa giấy màu hồng cánh sen ở ngoài bắt nắng trưa xuân hắt vào đầy căn phòng. Hình như cái màu hồng hạnh phúc ấy đang phảng phất hương vị của rượu và lá nem. Tôi bỗng nao nao nhớ về những mùa xuân xưa. Trên đường về quê ngoại, bàn chân nhỏ vương vương trong làn cỏ rới, diềm nhiều bông hoa trinh nữ tím ngắt. Chị tôi dắt tôi qua chiếc cầu tre cheo leo. Chị kể chuyện quê ngoại cho tôi quên bớt nỗi đường xa. Và có một ngày xuân chị tôi chào cha, chào mẹ, vuốt má em. Chị đi lấy chồng, xác pháo, hoa tường vi, hoa giấy hồng cánh sen, giấy hồng đơn phủ trên mâm quả, chị tôi mặc áo hồng, môi son má phấn. Cả bầu trời ửng lên màu hồng ấm áp mà tôi thì bụi ngùi trông theo chị sau hàng rào hoa...

Tôi vừa nhớ đến đó thì nhà có thêm khách. Đồng chí công an đường phố và ông tổ trưởng đến chúc tết. Họ đề nghị mấy hôm nữa có cuộc sinh hoạt tổ và cụm, mời bà Cả ra nói lại việc tốt bà vừa làm. Bà đã tạ ơn một gia phong tốt. Tôi nghĩ bụng: Phong kiến có gia phong phong kiến. Tư bản có gia phong tư bản. Tại sao xã hội chủ nghĩa lại chưa có gia phong của mình? Tôi bỗng ngạc nhiên thấy ông Nguyễn từ chối vì việc này là của vợ mà bà lại đi vắng. Sự ra đám đông, bà không nói được. Lúc ấy, bà đang về nhà ở quận khác đề mừng tuổi người phía bên mình.

Người phụ nữ Hà Nội đáng yêu đó tôi muốn gặp, đã hai lần mà chưa được gặp. Và chính tôi lại gặp lại chính tôi trong chiều sâu của một màu hoa.

ĐỖ VĂN

An ninh thủ đô

7

SAU CHUYỆN CỜ DẦU...

Gò Đống Đa

Ảnh: ĐỖ HUÂN

Tranh tết con gà - biểu tượng những phẩm chất đẹp

TRƯỚC đây, trong những phiên chợ tết ở những miền quê đất nước, người quây quần bán tranh dân gian rất được ưa thích.
Lũ trẻ con mãi ngắm bức tranh gà
Quên cả chị bên đường đang đứng gọi
Mấy cô gái ôm nhau cười rũ rượi
Cạnh anh chàng bán pháo dưới cây đa
 (ANH THƠ)

Tranh gà «bảy sắc cầu vòng» của những nghệ nhân làng Hồ (Hà Bắc) phong phú về màu sắc, tài hoa về đường nét đã rất nổi tiếng. Nhân dân ta treo tranh gà ngày tết làm bừng sáng ánh xuân trong những căn nhà tranh, làm rộn ước mơ đẹp trong tâm hồn con người. Con gà trong tranh dân gian tượng trưng cho những đức tính quý:

Văn: Gà trống có lông đẹp, có mào như mũ quan văn.
Võ: Gà cựa sắc, gập địch là sẵn sàng chiến đấu và chiến đấu dũng cảm.

Dũng: Với kẻ thù, chiến đấu đến cùng.

Nhân: Khi kiếm được mồi đều gọi cả đàn đến cùng ăn.

Tín: Không bao giờ sai hẹn, sáng đánh thức mọi người, bắt đầu một ngày lao động.

Tranh gà dân gian giàu ý nghĩa như vậy bởi vì phản ánh được tư tưởng tình cảm của hàng triệu quần chúng lao động. Trên trang giấy đẹp mùa xuân, tranh gà cùng với các loại tranh dân gian khác nói lên niềm ao ước hạnh phúc và những lời chúc tốt lành đầu năm.

Một nhà thơ đã ca ngợi bức tranh gà như thế này:

Con gà xoe lông
Bảy sắc cầu vòng

Ơi, người nghệ sĩ
Tên là dân gian
Góp cùng trời đất
Con gà Việt Nam

(HOÀI ANH)

Tranh gà dân gian Việt Nam từ bao đời thật đẹp, thật giàu sức sống như tâm hồn dân tộc.

NGUYỄN MINH

Chuyện vui nước ngoài

MỘT BÀI HỌC

MỘT cảnh sát trẻ làm việc ở một ga xe lửa. Ngày giáp tết, anh về quê thăm gia đình và vui xuân. Anh muốn gọi điện báo cho người nhà biết để ra đón anh ở ga vào giờ hẹn. Anh không có tiền lẻ để trả tiền gọi điện, nên phải đi tìm một người nào đó để nhờ người ta đổi cho. Anh gặp một cựu chiến binh. Người cảnh sát trẻ gọi giật ông lại và hỏi: « Ông vui lòng đổi cho cái giấy mười đồng được không? ».

— Chờ một lát — người chiến binh già nhả nhện, tay-lục túi — Đẻ tôi xem có không nhé.

— Thế ông không biết cách nói chuyện với một cảnh sát à? — Viên cảnh sát trẻ hỏi một cách giận dữ — Nào chúng ta lại bắt đầu. Ông đòi cho cái giấy mười đồng được không?

— Không, thưa ông... — Người cựu chiến binh già nghiêm mặt trả lời.

CÂU ĐỐI

CUỐI năm Hồ; Xóa bỏ thói xưa những vinh thân phi gia, đặc quyền, đặc lợi

ĐẦU năm Rồng; Xây tư duy mới cần thực sự cầu thị, vì nước, vì dân.

BĂNG SƠN

Ý kiến dân

LÊN XE ĐÈ «DỪNG» ! !

TRÊN tuyến xe ô-tô Kim Mã — Trung Hà, mặt độ khách khá đông, phần lớn là những người buôn bán (trừ ngày thứ bảy và chủ nhật). Họ gần như làm chủ chiếc xe, trong khi đó cán bộ, bộ đội và nhân dân thì quá vất vả và mới leo được lên xe... đứng (!?).

Ngay như khâu bán vé tại bến Kim Mã, trước giờ bán vé 5—10 phút là trên xe đã đầy khách ngồi sẵn với giá vé chui là 200đ trở lên, còn người xếp hàng thì phải chen để được lên xe «đứng». Đọc đường người lái và phụ xe còn đón thêm khách có nhiều đồ cồng kềnh (của người buôn) bắt khách phải đứng

dồn, đứng ép để phụ xe xếp hàng, nhất là chuyến 5 giờ, 6 giờ sáng, 5 giờ chiều, và khách ngồi trên nóc xe cũng khá đông.

Còn một số đồng chí cảnh sát ở bến xe chỉ khi nào có vụ việc thì lúc ấy mới ra tay, sau đó đầu vẫn vào đấy. Khách ngồi trên nóc chi «sợ» mỗi trạm kiểm soát giao thông ở trạm Trôi.

Hành khách mong có sự chuyển biến thật sự để «vui lòng khách đến bến; vừa lòng khách đi xe», và tuyến xe Kim Mã — Trung Hà nên tổ chức bán vé tháng, bố trí xe riêng để đưa đón cán bộ, bộ đội vào chiều thứ bảy, chủ nhật và thứ hai, từ Quảng Oai — Kim Mã và ngược lại để phục vụ và thông báo cho hành khách được biết.

NGUYỄN BÀ
 (Quận Ba Đình)

NHỮNG CON RỒNG THẬT

Rồng đất: là loại thần lân cỡ lớn dài tới 80cm—100cm. Đầu và hàm có gai nhọn. Rồng đất sống trong hang đá, ven sông suối, bờ giới, ăn ếch nhái. Rồng đất chạy rất nhanh nhưng lại ngờ nghệch. Gặp người nó «ngần tò te» ngược đầu nhìn một lúc mới chạy trốn.

Rồng bay: Còn gọi tắc kè bay, là loại thần lân nhỏ, sống trong

rừng, kiếm ăn trên cây và ngủ ở một hốc cây trên cao. Nó có thể phi thân từ cành này sang cành khác bằng «đôi cánh» hình bán nguyệt ở hai bên sườn.

Rồng Kômôđô: Hay gọi kỳ đà Kômôđô không lồ sống ở đảo Kômôđô (Indônêxia), thân nó dài 4m và nặng tới 150kg. Rồng Kômôđô sống trong rừng rậm, gần đảo, làm tổ ở khe đá, tấn công cả hươu, nai, lợn rừng. Đây là loại động vật quý hiếm, được Nhà nước bảo trợ vì chỉ còn khoảng 500 con trên toàn thế giới.

HOÀI VŨ

THI LEO SÀO

Hàng năm, vào dịp đầu năm ở Nhật Bản vẫn thường tổ chức cuộc thi leo sào bằng tre cao 6m cho những người làm công tác chữa cháy. Loại thang sào này có từ thời kỳ đó. Lúc đó, nó cũng là chiếc thang dùng cho những người làm công tác chữa cháy.

Cuộc thi này đòi hỏi những nhà leo thang rất khéo léo và dũng cảm, vì phải thực hiện nhiều động tác phức tạp.

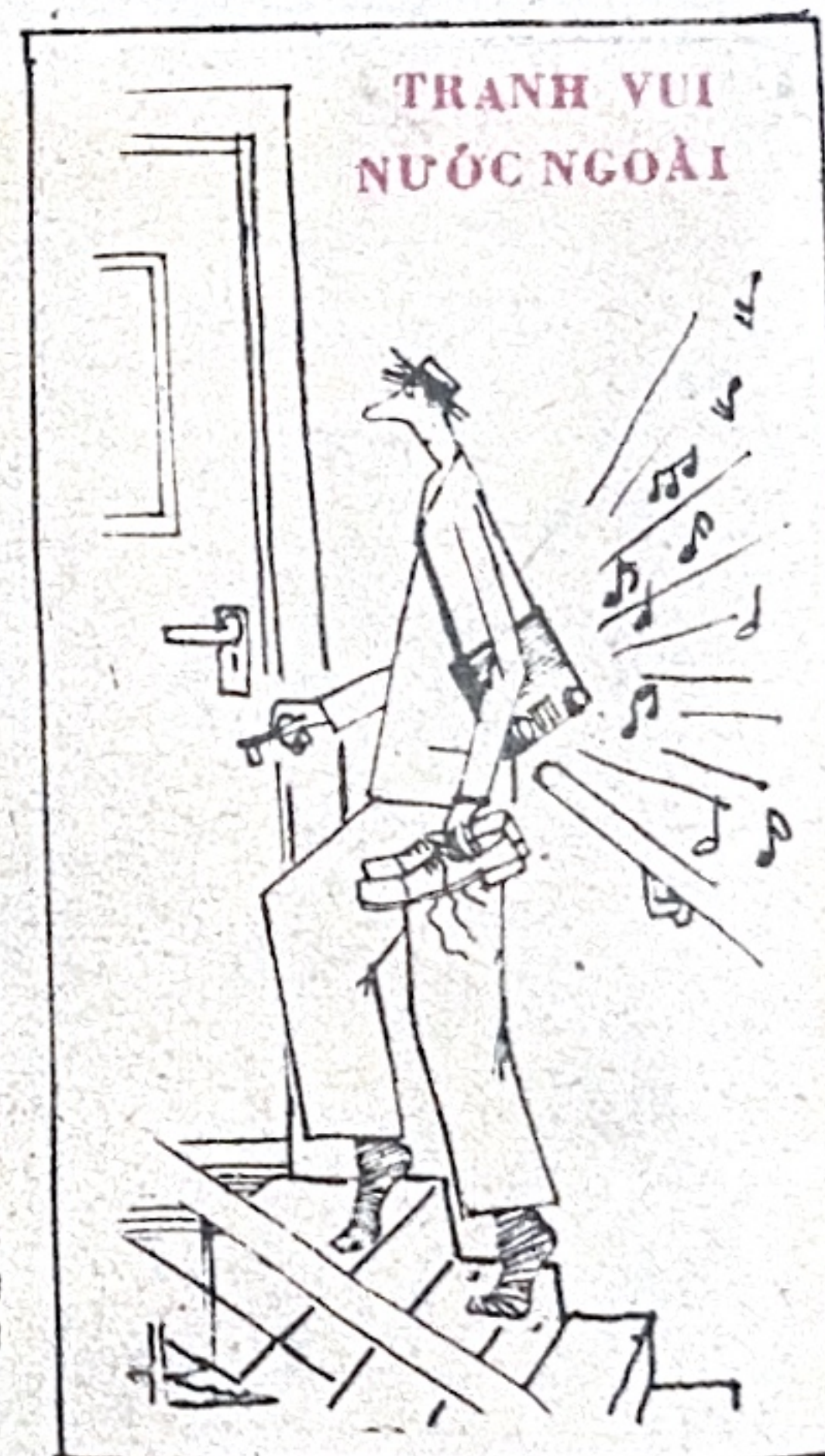
MANH TOÀN

NÉM «GIẤY» QUA CỬA SỔ

Ngày tết niên đối với mọi nhân viên các cơ quan Braxin là một ngày bận rộn. Theo phong tục, hôm đó họ phải lục tìm từ trong các ngăn kéo, các hòm tủ những giấy tờ không cần thiết và được phép ném qua cửa sổ xuống phố.

Nhiều người đi đường phải chạy mau để tránh những bọc giấy rơi xuống đầu mình. Cũng có nhiều người thi lại tranh nhau nhặt giấy lộn để có tìm trong đó có «giấy gì kiếm chác» được không.

TÔN AN

Đừng
đam
mê

Ngày xuân bày trận đánh cờ
 Mua vui vài ván qua giờ có sao
 Nhưng đừng say đắm nhẩy vào
 Đồ đen cay cú đam lao theo hoài
 Được thì xả láng tiêu xài
 Thua thì khánh kiệt gia tài sạch bong

Bao năm kiếm củi long đong
 «Sổ đề» gian dúi đi tong cả rồi!
 Đam mê cờ bạc, hồng người.

BÚT SẮT

An ninh thủ đô

• Tòa soạn: SỐ 2 PHỐ HÀNG GIẤY • Điện thoại: 5.4823

• In tại: XÍ NGHIỆP IN BÁO HÀ NỘI MỚI • Trình bày: MAI THẾ HƯNG

• Giá: 50 ĐỒNG